

สารนิพนธ์

เรื่อง ความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลี

โดย

นางสาวกษมาพิมล ถือสัตย์

รหัสนักศึกษา 05550492

เสนอ

อาจารย์ ดร. อัจฉรา รักยุติธรรม

โครงร่างวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย พ.ศ. 2558

หัวข้อสารนิพนธ์	ความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลี
ชื่อ-นามสกุลนักศึกษา	นางสาวกษมาพิมล ถือสัตย์ รหัสประจำตัว 05550492
ชื่อ-นามสกุลอาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. อัจฉรา รักยุดิธรรม
สาขาวิชาเอก	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลี ศึกษาความหมาย และศึกษาวัฒนธรรมการดื่มของคนเกาหลี ซึ่งในที่นี้คือเกาหลีใต้ ผ่านทางสื่อโฆษณาสุราเกาหลี โชจูยี่ห้อ “ซัมอีซึล (참이슬)” และ “ซออีมซอรัม (처음처럼)” ที่ออกอากาศในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 10 เรื่อง รวบรวมนำเสนอในรูปแบบการบรรยายและอภิปราย

จากการศึกษาสื่อโฆษณาทั้ง 10 เรื่อง พบว่า การดื่ม โชจูของคนเกาหลีนั้นเกิดขึ้นในร้านอาหาร ตัวละครในโฆษณาแต่ละเรื่องเป็นชายและหญิง อายุอยู่ในช่วง 20 จนถึง 50 ปี ซึ่งถือว่าอยู่ในช่วงวัยรุ่นจนถึงวัยที่ค่อนข้างมีอายุ จากเรื่องราวและการแต่งกายของตัวละครจะเห็นได้ว่า โชจูทั้งสองยี่ห้อนี้เป็นเครื่องดื่มสำหรับวัยรุ่นขึ้นไป ที่ดื่มเพื่อคลายความเครียด ดื่มเนื่องในโอกาสสังสรรค์กับเพื่อน เป็นเครื่องดื่มประกอบมื้ออาหารและยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงการใช้โชจูเป็นเครื่องดื่มที่ช่วยเพิ่มความกล้า ช่วยผ่อนคลายบรรยากาศที่น่าอึดอัด สอดคล้องกับวัฒนธรรมการดื่มของคนเกาหลี ที่เน้นออกไปดื่มกันเป็นหมู่คณะเพื่อสร้างความสัมพันธ์ และมีการให้เกียรติผู้อาวุโสในวงสุราอย่างมาก ซึ่งหากเปรียบเทียบกับไทย เห็นได้ว่าโฆษณาสุราของไทยมีการนำเสนอในรูปแบบที่แตกต่าง คือ มีการนำเสนอด้านลบและผลเสียของสุรา มีการรณรงค์ให้งดหรือเลิก มากกว่าการสนับสนุนให้ดื่ม ทั้งนี้เป็นผลจากสภาพสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อที่สืบทอดกันมา

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ ดร. อัจฉรา รัญญิติธรรม ซึ่งเป็นที่ปรึกษางานวิจัย ที่ให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ในการทำงานของผู้วิจัย จนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

ขอขอบคุณพ่อแม่ ที่คอยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจ ขอขอบคุณอาจารย์ท่านอื่นๆ เพื่อนๆ และบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับท่านอื่นๆ ที่มีส่วนช่วยเหลือผู้วิจัยในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

คุณค่าและประโยชน์อันเนื่องมาจากการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บุพการี และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่คอยให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน เป็นกำลังใจให้จนผู้วิจัยสามารถทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จ

กษมาพิมล ถือสัตย์

สารบัญ

บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
วิธีการศึกษาค้นคว้า	4
กรอบความคิด	5
2 เอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการหาความหมาย	6
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความหมายทางวัฒนธรรม	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการดื่มสุราในสังคมเกาหลี	8
3 วิธีดำเนินการวิจัย	13
ภาพยนตร์โฆษณาโซจูยี่ห้อซัมอีซิล (참이슬)	15
ภาพยนตร์โฆษณาโซจูยี่ห้อซออีมซอรัม (처음처럼)	19
อภิปรายและสรุปท้ายบท	24

4 วิเคราะห์ข้อมูล	26
กลุ่มเป้าหมายของโฆษณา : โฆษณา เครื่องดื่มสำหรับคนหลายวัย	26
เวลาที่สถานที่ในการดื่ม : กลางคืน ร้านอาหาร	27
เหตุผลในการดื่ม	28
ยุคสมัยของการดื่ม : สมัยปัจจุบัน	28
ราคาของการดื่ม : ราคาไม่แพง	29
การดื่มสุราไม่ใช่ความผิดบาป	29
อภิปรายและสรุปท้ายบท	30
5 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	31
ศึกษาสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์เกี่ยวกับสุราเกาหลี	31
ศึกษาวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีใต้	31
ศึกษาหาความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีใต้ ที่สะท้อนผ่านสื่อโฆษณาโทรทัศน์นั้น	32
สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	32
บรรณานุกรม	33
ประวัติผู้ศึกษา	36
แบบอินลิขสิทธิ์สารนิพนธ์	37

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สุรา หรือในภาษาปากคือ เหล้า หมายถึง น้ำเมาที่ได้จากการกลั่นสารบางประเภท อาทิ เอทิลแอลกอฮอล์ เมื่อดื่มแล้วจะออกฤทธิ์กระบบประสาทส่วนกลาง หากดื่มไม่มากอาจรู้สึกผ่อนคลาย เนื่องจากสารกจิตได้สำนึกที่คอยควบคุมตนเองทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้นแต่เมื่อดื่มมากขึ้นก็จะกดสมอง บริเวณอื่นๆ ทำให้เสียการทรงตัว พูดไม่ชัด จนแม้กระทั่งหมดสติในที่สุด เป็นสินค้าที่ถูกผลิตและบริโภคใน สังคมมนุษย์มาเป็นเวลานานแล้ว องค์การอนามัยโลก (World Health Organization: WHO (2003)) ศึกษาและ ประเมินว่า ทั่วโลกมีคนนับ 2 หมื่นล้านคนที่ดื่มสุรา(ชลธาร วิศรุตวงศ์ และคณะ, 2554 : 12) นอกจากนี้ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ได้กำหนดความหมายของสุราไว้ว่า “สุรา หมายรวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือ ของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุราหรือซึ่งดื่มกินไม่ได้ แต่เมื่อผสมกับน้ำหรือ ของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา”

ศาสตราจารย์ iewicz ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยฮันยางแห่งสาธารณรัฐเกาหลี กล่าวว่า เครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์ถือว่าเป็นเครื่องดื่มที่มนุษย์ผลิตขึ้นที่มีอายุยืนยาวที่สุด และกลายเป็นวัฒนธรรม ดั้งเดิมของชนแต่ละชาติแต่ละเผ่าพันธุ์ โดยมีประวัติเรื่องเล่าขานเกี่ยวกับการค้นพบ และความคิดความเชื่อที่ ผูกพันกับ “น้ำเมา” ไม่ว่าจะเป็นไวน์ น้ำขาว และสุราที่คนดื่มกินอยู่มากมายนับไม่ถ้วน ทั้งนี้เพราะธรรมชาติ ของผลไม้ รากไม้ และข้าว ต่างมีสารที่ก่อให้เกิดเป็นแอลกอฮอล์ จากนั้นมนุษย์จึงนำมาผลิตเป็นเครื่องดื่มที่มีรส อร่อยและทำให้เกิดความมึนเมา เคลิบเคลิ้ม สุขสันต์ และกระปรี้กระเปร่าด้วยฤทธิ์แอลกอฮอล์ เมื่อเข้าสู่ร่างกาย จะไปกระตุ้นให้โลหิตหมุนเวียน ความกระชุ่มกระชวยก็ตามมา อันเป็นการเพิ่มรางวัลและคุณค่าให้กับชีวิตอีก ทางหนึ่ง(ดำรงค์ ฐานติ, 2544 : 191)

ในแต่ละประเทศมีวัฒนธรรมการดื่มสุราที่แตกต่างกันไป สำหรับประเทศไทยนั้น สุราเป็นเครื่องดื่มที่ใช้ ดื่มสังสรรค์ในงานเลี้ยงหรืองานพิธีต่างๆ แต่ก็ยังเป็นเครื่องดื่มที่ให้โทษเป็นภัยร้ายต่อสังคม จึงมีมาตรการป้องกัน การดื่มสุรามากมาย เช่น พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หมวด 4 การควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์มาตรา 27 ที่ระบุว่าห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวัด สถานพยาบาล สถานข้าราชการ หอพัก

สถานศึกษา มาตรา 29 ห้ามจำหน่ายสุราแก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์(พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, 2551 : 44) ขณะเดียวกันทางสื่อ โฆษณา โทรทัศน์ก็มีการรณรงค์ถึงพิษภัยของสุรา ด้วยวลีที่ทำให้ผู้คนสามารถจดจำถ้อยคำสั้นๆแต่แฝงความหมาย กลายเป็นที่นิยมใช้ในการสนทนาหรือในโซเชียลเน็ตเวิร์ค เช่น “ให้เหล้า เท่ากับ แข่ง” “จน เครียด กินเหล้า” “เลิกเหล้า เลิกจน” เป็นต้น

ประเทศเกาหลีเป็นประเทศที่มีการดื่มแอลกอฮอล์มากเป็นอันดับต้นๆของโลกจากข้อมูลของ Global Status Report on Alcohol and Health 2011 ของ WHO ประเทศเกาหลีมีอัตราการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ย 14.8 ลิตรต่อคน (หมายถึงปริมาณแอลกอฮอล์บริสุทธิ์) สูงเป็นอันดับที่ 13 ของโลก(World Health Organization, 2554 : 281) โดยครอบครัวคนเกาหลีมักจะดื่มโซจูหรือมักกอรี่ (막걸리 สุราที่ทำจากข้าว) ไปพร้อมกับการทานอาหารในโอกาสเฉลิมฉลอง สำหรับกลุ่มเพื่อนฝูงหากมีโอกาสสังสรรค์กันหลังเลิกงานหลังจากรับประทานอาหารก็มักจะไปดื่มกันต่อ โดยเฉพาะในการทำงานและการติดต่อธุรกิจนั้น การดื่มแอลกอฮอล์ร่วมกันถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก อาจารย์เชวอินชอล (최인철) อาจารย์คณะจิตวิทยามหาวิทยาลัยโซลได้ให้ความเห็นว่า เพราะคนเกาหลีให้ความสำคัญกับจิตใจมากจึงส่งผลให้สังคมเกาหลีเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในองค์กร นอกจากนี้ความเป็นหนึ่งเดียวกันถือเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับองค์กร ดังนั้นคนเกาหลีในที่ทำงานเดียวกันจึงต้องมีสเวจิก (회식) หรือการเลี้ยงสังสรรค์ระหว่างคนทำงานอยู่เป็นประจำ(mykorean4life, 2555) ชาวเกาหลีนั้นมองการดื่มเหล้าเป็นเรื่องของการเข้าสังคม ผูกมิตร และทำความรู้จักกัน(oknation.net, 2554)

เป็นที่น่าสังเกตว่าคนเกาหลีมองว่าดื่มสุราไม่ผิด มีการใช้ศิลปินดารารหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงในช่วงเวลานั้นๆ เช่น นักสเก็ตน้ำแข็ง คิมฮยอนอา นักร้องหญิง ลีโซฮี ไอยู เกิร์ลกรุ๊ปวง Sistar นักแสดง โจอินชอง กงฮยอจิน ชินมินอา นายแบบ ลีซูซอก ฯลฯ มาเป็นพรีเซนเตอร์ให้กับสุรายี่ห้อต่างๆเพื่อสร้างความนิยมและมีการโฆษณาที่แสดงให้เห็นว่าสุรานั้นเป็นเครื่องดื่มที่สามารถระงับความสัมพันธ์ ช่วยในการเข้าสังคม ไม่ว่าจะหญิงหรือชายก็สามารถดื่มได้ง่าย เช่น โฆษณา 영혼없는위로 ของโซจูยี่ห้อซัมอิจิล ที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมการสังสรรค์หลังเลิกงานที่มีการรับประทานพร้อมดื่มสุราและพูดคุยปรับทุกข์กัน

ด้วยเหตุที่วัฒนธรรมการดื่มสุราของชาวเกาหลีมีความแตกต่างจากไทยเช่นนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการทราบถึงความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราของชาวเกาหลีโดยจะศึกษาผ่านทางสื่อ โฆษณา โทรทัศน์ของโซจูยี่ห้อ “ซัมอิจิล (참이슬)” และ “ซอฮึมซอรัม (처음처럼)” สองยี่ห้อโซจูซึ่งเป็นที่รู้จักและชาวเกาหลีนิยมดื่มกันมาก(i-thumb.blogspot.com, 2556) ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ KBS, SBS และ MBC สถานีโทรทัศน์ที่เป็นที่นิยมของชาวเกาหลีและเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางถึงต่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2557 โดยเหตุที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาในปีนี้เป็นปีที่ดีเป็นปัจจุบัน ทั้งนี้ สื่อ โฆษณา โทรทัศน์เพราะเป็นสื่อที่สามารถ

นำเสนอต่อประชาชนทั่วทั้งประเทศภายในระยะเวลาอันสั้นและสามารถเข้าถึงคนทุกช่วงวัยได้ง่าย จึงถือว่ามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน และยังสะท้อนถึงวัฒนธรรมของคนในชาติได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.1 ศึกษาสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์เกี่ยวกับสุราเกาหลี
- 1.2 ศึกษาวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีได้
- 1.3 ศึกษาหาความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีได้ที่สะท้อนผ่านสื่อ

โฆษณาโทรทัศน์นั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้รู้และเข้าใจกระบวนการการตีความและหาความหมายทางวัฒนธรรมผ่านทางสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลี” จะศึกษาผ่านสื่อโฆษณาโทรทัศน์ของโซจูยี่ห้อ “ซัมอีซิล (참이슬)” และ “ซออีมชอรอม (처음처럼)” สองยี่ห้อโซจูซึ่งเป็นที่รู้จักและชาวเกาหลีนิยมดื่มกันมาก ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ KBS, SBS และ MBC สถานีโทรทัศน์ที่เป็นที่นิยมของชาวเกาหลีและเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางถึงต่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2557 ซึ่งถือเป็นปีปัจจุบันจำนวน 10 โฆษณา เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างหลากหลาย

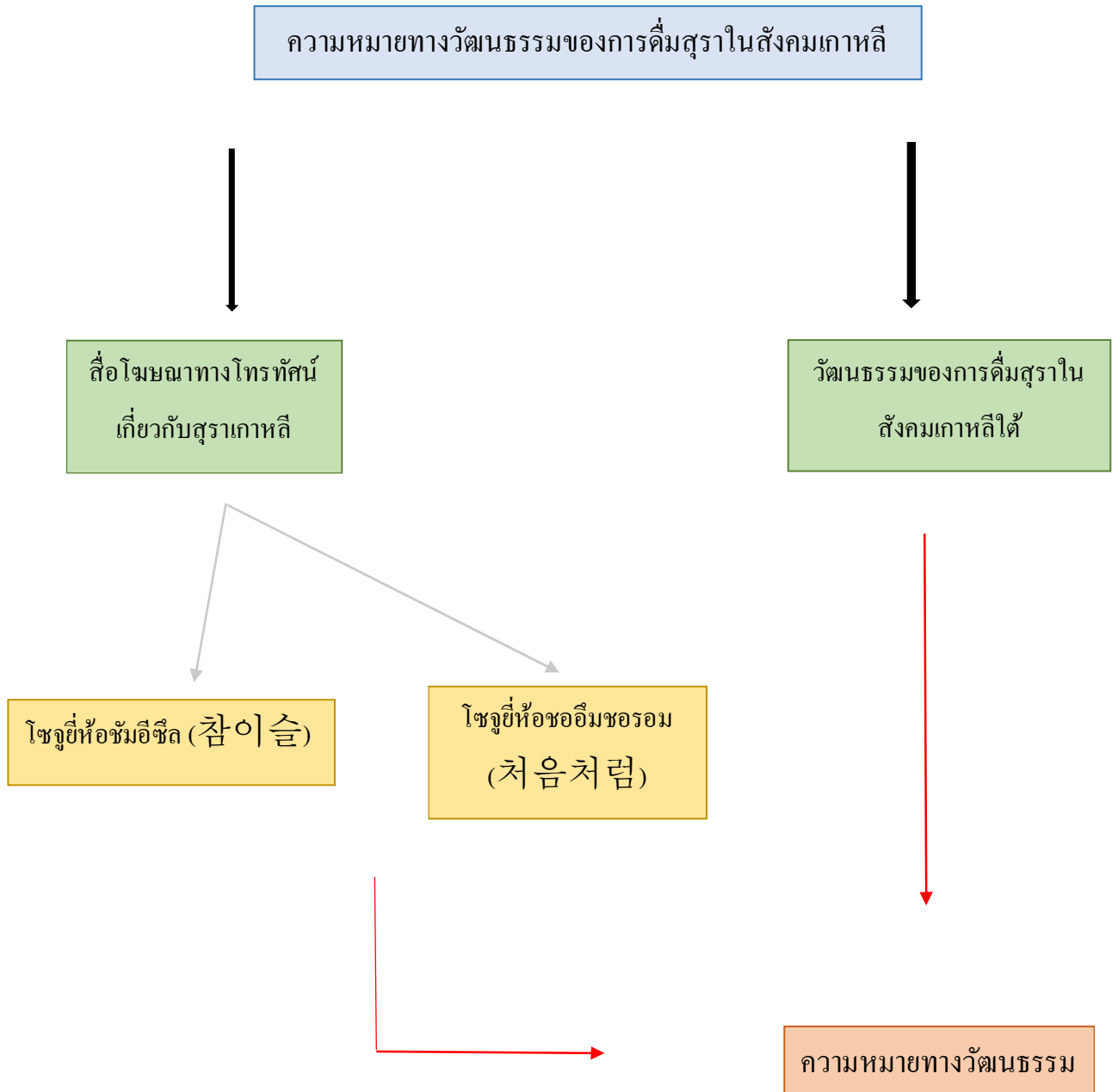
วิธีการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าบทความวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1.1 ศึกษาข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือ เอกสารงานวิจัย และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการดื่มสุราในสังคมเกาหลี
- 1.2 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์ของโซจูยี่ห้อ“ซัมอีซิล (참이슬)”และ “ซอ-อึมชอรอม (처음처럼)” ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ KBS, SBS และ MBC ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 10 โฆษณา
- 1.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำผลการศึกษาเรียบเรียง นำเสนอในรูปแบบบทความวิจัย

กรอบความคิด

จากวัตถุประสงค์ของการศึกษา ผู้วิจัยได้พัฒนาเป็นกรอบความคิดเพื่อที่จะใช้ในการวิเคราะห์หาความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีผ่านสื่อโฆษณาโทรทัศน์ โดยมีประเด็นที่จะพิจารณาดังนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง

กรณีศึกษาเรื่อง “ความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลี” ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการค้นคว้าตามวัตถุประสงค์และได้นำเสนอลำดับตาม คือ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาหาแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์และหาความหมายของความหมายทางวัฒนธรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการดื่มสุราในสังคมเกาหลี

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการหาความหมาย

เบญจา ยอดดำเนิน-แอ็ดติงก์ และ กาญจนา ตั้งชลทิพย์ (2552) เขียนหนังสือเรื่อง “การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ : การจัดการข้อมูล การตีความและการหาความหมาย” กล่าวถึงการตีความหมายหรือการให้ความหมายของคำว่า “ความหมาย” ไว้ว่า อาร์โนลด์ (Arnold, 1982 : XV) อธิบายคำว่า “ความหมาย” ไว้ว่า ถ้าเมื่อใดผู้วิจัยพรรณนาถึงสิ่งที่ประชากรกลุ่มศึกษาทำหรือปฏิบัติ โดยไม่ได้สอบถามถึงเหตุผลของการกระทำนั้นๆ แสดงว่าผู้วิจัยพูดถึงพฤติกรรม แต่เมื่อใดที่ผู้วิจัยศึกษาถึงสิ่งที่ประชากรกลุ่มศึกษาปฏิบัติ รวมทั้งเหตุผลหรือความคิดเบื้องหลังการกระทำนั้นๆ ผู้วิจัยนั้นอยู่ในขั้นตอนของการค้นหาคำอธิบาย ในการวิจัยเชิงคุณภาพ บางครั้งคำว่า “ความหมาย” ก็เปรียบได้กับ “คำอธิบาย” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ หน้าที่ของผู้วิจัยคือ ทำความเข้าใจสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่เบื้องหลังการกระทำ (พฤติกรรม) หรือปรากฏการณ์นั้นๆ และโดยทั่วไป “ความหมาย” หรือ “คำอธิบาย” จะมีอยู่ 3 ระดับด้วยกัน คือ ระดับแรก เป็นการตีความหรือให้ความหมายตามเหตุผล ความเชื่อหรือแรงจูงใจของประชากรกลุ่มนักศึกษา (emic view) ระดับที่สอง เป็นการตีความของผู้วิจัย ซึ่งค้นพบความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ และระดับที่สาม เป็นการตีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีที่ผู้อื่นได้พัฒนาและใช้เป็นที่ยอมรับหลาย

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความหมายทางวัฒนธรรม

อकिन ริพีพัฒนา (2551) เขียนหนังสือเรื่อง “วัฒนธรรมคือความหมาย: ทฤษฎีและวิธีการของคลิฟฟอร์ด เกิร์ช” ได้กล่าวถึงการตีความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่า อี บี ไทเลอร์ (E. B. Tylor , ค.ศ. 1832-1917) ได้ให้คำนิยามคำว่า “วัฒนธรรม” ไว้ว่า “วัฒนธรรม หรืออารยธรรม คือองค์รวมที่ซับซ้อน ซึ่งรวมถึงความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศิลปกรรม กฎหมาย ประเพณี ความสามารถและลักษณะนิสัยอื่นๆ ที่คนที่ได้รับมาในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม” คำจำกัดความนี้ครอบคลุมหลายสิ่งหลายอย่าง ทั้งที่เป็นวัตถุและความคิด ศาสตราจารย์ชาร์ล เอฟ คายส์ ได้แยกความหมายที่ปรากฏไว้อยู่ในปัจจุบันโดยนักวิชาการสำนักต่างๆ ออกเป็น 5 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมคือรูปแบบของปรากฏการณ์และเหตุการณ์ที่ได้สังเกตเห็น
2. วัฒนธรรมในฐานะเป็นบุคลิกภาพ
3. วัฒนธรรมคือการรับรู้
4. วัฒนธรรมคือโครงสร้างพื้นฐานของจิตมนุษย์
5. วัฒนธรรมคือความหมาย

เกิร์ชเขียนไว้ว่า เขามีความเห็นเหมือนเวเบอร์ที่มีความคิดว่า มนุษย์เป็นสัตว์ (คล้ายแมงมุม) ที่ห้อยตัวอยู่ในสายใยของความหมายที่เขาถักทอขึ้น เกิร์ชถือว่าวัฒนธรรมคือสายใยเหล่านั้น ดังนั้นการวิเคราะห์วัฒนธรรมจึงไม่ใช่การวิเคราะห์กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยการทดลองวิทยาศาสตร์ แต่เป็นการเสาะหาความหมายและตีความ

ออร์ตเนอร์ได้กล่าวถึงทฤษฎีวัฒนธรรมของเกิร์ชในหนังสือเรื่อง ชะตาของแนวคิดวัฒนธรรม (The Fate of “Culture” : Geertz and beyond) ว่ามีสองมิติ มิติแรกเกี่ยวกับภววิทยา (ontology) เป็นการตอบคำถามว่า “วัฒนธรรมคืออะไร” (what culture is) และมิติที่สองเกี่ยวกับญาณวิทยา (epistemology) ซึ่งเป็นการตอบคำถามว่า “เราจะรู้จักและเข้าใจวัฒนธรรมได้อย่างไร” (how we can know it) ในมิติแรก เราอาจพูดได้ว่า วัฒนธรรมคือโลกทัศน์ ค่านิยม และคุณสมบัติอื่นๆ ของคนกลุ่มหนึ่ง(หรือสังคมหนึ่ง) โดยเฉพาะ แตกต่างจากวัฒนธรรมของคนกลุ่มอื่น และอีกมิติ เกิร์ชเขียนไว้ว่า “แนวคิดวัฒนธรรมที่ข้าพเจ้ายึดถือ บ่งชี้ถึงรูปแบบของความหมาย (pattern of meaning) ที่ได้รับสืบทอดกันมาในรูปของสัญลักษณ์ เป็นระบบของแนวคิดที่ได้รับสืบทอด

ทอดกันมา (inherited conceptions) และแสดงออกในรูปของสัญลักษณ์ ซึ่งผู้คนใช้ในการติดต่อสื่อสาร เก็บรักษาไว้ และพัฒนา เพื่อสร้างเสริมความรู้เกี่ยวกับชีวิตและทักษะที่มีต่อชีวิต” การที่เราจะรู้จักและเข้าใจวัฒนธรรมได้ ก็ด้วยการตีความหมาย แปล หรือดึงเอาความหมายที่ซ่อนอยู่ในสัญลักษณ์ที่คนได้สร้างออกมา

ในบทความเรื่อง “ผลกระทบต่ออโนทัศน์วัฒนธรรมที่มีต่ออโนทัศน์มนุษย์” (The impact of Culture on the concept of Man) เกียร์ซเห็นว่ามนุษย์ที่ปราศจากวัฒนธรรมจะเป็นสัตว์ที่ทำอะไรไม่ได้เลย เพราะขาดสัญชาตญาณที่จำเป็นสำหรับดำรงอยู่ในโลก ต่างจากสัตว์อื่นๆ เช่น การสร้างรังของผึ้ง มนุษย์ได้วิวัฒนาการขึ้น จากการปฏิสัมพันธ์กับวัฒนธรรมเป็นส่วนใหญ่ ที่มาของวัฒนธรรมก็คือสัญลักษณ์ที่ได้อบรมรวมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ สัญลักษณ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตในทุกๆด้าน เกียร์ซสรุปว่า แน่นนอนหากไม่มีคนก็ไม่มีวัฒนธรรม เช่นเดียวกันและสำคัญกว่า หากไม่มีวัฒนธรรม ก็ไม่มีมนุษย์

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการหาความหมายของและแนวคิดวัฒนธรรมคือความหมายเพื่อช่วยในการหาความหมายที่แฝงอยู่ในวัฒนธรรมการดื่มสุราในสังคมเกาหลีผ่านสื่อโฆษณาโทรทัศน์ โดยแนวคิดการตีความความหมายหรือการให้ความหมายของคำว่า “ความหมาย” นั้นทำให้เข้าใจได้ว่า การให้ความหมายเปรียบเสมือนการอธิบายการกระทำ ซึ่งสามารถใช้ในการอธิบายการดื่มสุราในสังคมเกาหลีเพื่อหาความหมายทางวัฒนธรรมได้ และการศึกษาแนวคิดวัฒนธรรมคือความหมาย ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่า วัฒนธรรมเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ เป็นเสมือนสิ่งที่ผูกมนุษย์ในสังคมหนึ่งๆไว้ด้วยกัน การที่เราจะรู้จักและเข้าใจวัฒนธรรมได้ ก็ด้วยการตีความหมาย แปล หรือดึงเอาความหมายที่ซ่อนอยู่ในสัญลักษณ์ที่คนได้สร้างออกมา แนวคิดนี้ช่วยในการอธิบายความหมายของวัฒนธรรม การศึกษาแนวคิดทั้งสองนี้จะช่วยในการตีความและหาความหมายให้หนักแน่นมากยิ่งขึ้น และแนวคิดทฤษฎียังเป็นใช้เป็นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูลอีกด้วย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการดื่มสุราในสังคมเกาหลี

ดำรง ฐานดี (2544) เขียนหนังสือ “สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี” ได้กล่าวว่า ในสังคมที่มีอากาศเย็นจัดในฤดูหนาว ผู้คนจำเป็นต้องหาอาหารที่ให้แคลอรีสูงเพื่อสร้างความอบอุ่นให้แก่ร่างกาย ส่วนเครื่องดื่มก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งเพราะใช้ดื่มตลอดเวลา และยังขยายหน้าทีไปเป็นการสร้างความสุขหยรรษาให้กับชีวิตครอบครัวและสังคม ด้วยเหตุนี้จึงเกิดมีวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการดื่มมากมาย โดยคนเกาหลีถือว่าเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์เป็นสัญลักษณ์ที่ผูกพันกับกฎระเบียบทางสังคมที่ผู้คนมีต่อกัน อีกทั้งผูกพันกับประเพณีหลัก ได้แก่ ใช้เช่น ไหว้บรรพบุรุษและบวงสรวงเทพเจ้า ใช้ในการต้อนรับแขกคนสำคัญที่มาเยือน ใช้ในการแสดงความเคารพและกตัญญูต่อพ่อแม่ เป็นต้น

ประวัติศาสตร์และพัฒนาการของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประเทศเกาหลีมีมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่ก่อนยุคสามอาณาจักร จนถึงปัจจุบัน สาเหตุที่ทำให้อุตสาหกรรมการผลิตสุราของประเทศเกาหลีเติบโตได้เรื่อยๆ มาจากการที่รัฐบาลส่งเสริมการผลิต เพราะถือว่าเป็นภูมิปัญญาที่ต้องรักษาไว้ จึงมีนโยบายให้ทำนุบำรุงวัฒนธรรมพื้นเมืองและภูมิปัญญาชาวบ้าน โดยในปี พ.ศ. 2528 มีการกำหนดให้โรงผลิตสุราบางแห่งเป็น “บริเวณเขตวัฒนธรรม”

การดื่มสุราของชาวเกาหลีนั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่ควบคู่กับการดำเนินชีวิต โดยใช้สุราสร้างบรรยากาศให้รื่นเริงสุขสันต์ ดังเช่น ปรากฏในวรรณคดี บทกวี ภาพวาด ดนตรีและการรำร่า เช่น ในบทกวีชื่อ Song of Confucion Scholars (ค.ศ. 1216) ได้บรรยายถึงกลุ่มสุภาพบุรุษรินสุราลงในถ้วยและดื่มสลับกันไป มากน้อยตามแต่อายุของแต่ละคน ซึ่งเป็นแบบแผนความประพฤติที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด คือ เราจะไม่ค่อยพบเห็นคนต่างรุ่นต่างอายุดื่มสุราล้อมวงกัน เพราะคนเกาหลีจะแยกคนตามตำแหน่งและอายุ หากต้องดื่มสุราด้วยกัน ผู้ที่มีตำแหน่งต่ำกว่าหรืออายุน้อยกว่าจะแสดงอาการปิกิริยาสำรวม และเมื่อจะยกสุราขึ้นดื่มต้องหันหน้าออกจากวง เป็นต้น

แบบแผนการดื่มที่เรียกว่า “ดื่มแบบเกาหลี” มีลักษณะดังนี้ เมื่อนายคิมชวนเพื่อน ๆ ไปสังสรรค์กัน นายคิมซึ่งเป็นเจ้าภาพจะรินสุราให้กับทุกคนจากนั้นจะนั่งจิบและคุยกันไปเรื่อยๆ ในการรินสุราครั้งต่อไป สมาชิกคนอื่นจะเป็นผู้ริน ที่สำคัญคือการรับการรินสุรา ผู้รับจะต้องยกถ้วยหรือจอกสุราด้วยสองมือ มือหนึ่งถือถ้วยอีกมือประคองเอาไว้ ถือเป็นการให้เกียรติแก่ผู้รินสุราให้ เมื่อรับประทานอาหารและเครื่องดื่มเสร็จ เจ้าภาพจะเป็นผู้จ่ายค่าอาหารและเครื่องดื่มทั้งหมด การรับประทานอาหารและดื่มสุราเป็นเรื่องที่ผู้ชายเกาหลีถือเป็น การนันทนาการที่ให้ความสุขและสร้างความคุ้นเคยระหว่างกัน เป็นการพักผ่อนหลังเลิกงาน ในขณะที่ดื่ม จะมีการพูดคุยส่งเสียงดัง ทุกคนจะสนุกสนานรื่นเริง ผลที่ได้คือ ความจริงใจที่มีให้แก่กัน และเป็นการแสดงออกถึงความใจกว้าง เพราะมักจะมีการเลี้ยงตอบแทนในร้านที่สองและสามในคืนเดียวกัน และยังช่วยให้การเจรจาในด้านธุรกิจการค้าสามารถตกลงกันได้ง่ายขึ้นอีกด้วย

จากการศึกษาพบว่า การดื่มสุราในสังคมเกาหลี เริ่มมาจากความต้องการสร้างความอบอุ่นให้แก่ร่างกาย กระทั่งขยายหน้าทีไปเป็นการสร้างความสุขหรือความสุขให้กับชีวิตครอบครัว สังคม และยังเกี่ยวข้องกับ ประเพณี การจะดื่มสุรานั้นมีแบบแผนปฏิบัติที่เคร่งครัด และสามารถกล่าวได้ว่าการดื่มสุราของชาวเกาหลีนั้น เป็นสิ่งที่ควบคู่กับการดำเนินชีวิต

สอดคล้องกับงานของชลธาร วิศรุตวงศ์ และคณะ (2554) ที่เขียนรายงานโครงการ “การศึกษา เจริญเปรียบเทียบภาษีสุรา: กรณีศึกษาประเทศไทย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ เกาหลี ออสเตรเลีย และประชาคมยุโรป” ที่กล่าวว่า ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมีวัฒนธรรมที่ถือว่าการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนสำคัญของการ ดำเนินชีวิตประจำวัน และมีแนวโน้มสูงที่จะบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในหลายโอกาส อาทิ เพื่อธุรกิจ และ เพื่อการสังสรรค์ เป็นต้น จากลักษณะนิสัยการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของคนสาธารณรัฐเกาหลีทำให้ตลาดเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ และมีการขยายและเติบโตอย่างรวดเร็ว ซึ่ง ปัจจุบันตลาดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีมีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 11 ของโลก ทั้งด้าน ปริมาณการบริโภคและด้านยอดขายปลีก

กาญจนา หงส์ทอง (2548) เขียนหนังสือ “กิน เที่ยว เบียร์ที่เกาหลี” กล่าวถึงการดื่มสุราของชาว เกาหลีว่า ทุกเย็นยามค่ำจะมีชายวัยเบญจรงค์ไปจนถึงวัยทองนั่งจับกลุ่มดวลเหล้าตามตรอกซอกซอย ตกตึกก็กลับบ้าน จึงมักพบคนกลุ่มนี้เมามายไม่ได้สติอยู่ตามรถไฟใต้ดิน และช่วงนี้วัยเบญจรงค์กำลังเมาโซเซกลับบ้านก็ เป็นเวลาเดียวกับที่วัยรุ่นเริ่มออกท่องเที่ยวในยามค่ำคืน โดยแหล่งรวมผับบาร์ที่วัยรุ่นเกาหลีมักจะ ไปสังสรรค์ กันอยู่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัย

นอกจากลักษณะการดื่มสุราเช่นนี้แล้ว ชาวเกาหลียังมีแบบแผนปฏิบัติในการดื่มสุรา ตามที่ Donghyun Kim เขียนคอลัมน์ **한국과 태국의 술문화 - 술 좋아 하는 두 나라** ในนิตยสาร The Bridges กล่าวถึงมารยาทในการดื่มสุราของชาวเกาหลีว่าคนเกาหลีค่อนข้างเคร่งครัดในเรื่องมารยาทการดื่ม เมื่อดื่มกับเพื่อนก็จะดื่มกันแบบปกติ แต่เมื่อดื่มกับผู้ที่อาวุโสกว่าในงานเลี้ยงจะต้องรักษามารยาท ที่เรียกว่า “จู โด” ผู้ที่อาวุโสน้อยกว่าจะต้องรินเหล้าให้ผู้อาวุโสกว่าก่อนเสมอ เวลาส่งแก้วให้ผู้อาวุโสก็ต้องจับแก้วทั้งสองมือ ไม่มีการส่งแก้วเหล้าด้วยมือเดียวเป็นอันขาด แล้วเวลาดื่มต่อหน้าผู้อาวุโสก็ต้องเอียงตัวและหันหน้าไป ด้านข้างถึงจะดื่มได้

คนเกาหลีดื่มเหล้าบ่อยที่สุดช่วงสิ้นปี มักจะมีงานเลี้ยงส่งท้ายปีเก่าที่ต่างคนต่างมาเจอกัน ไม่ว่าจะมาดื่มกับเพื่อนร่วมงาน เพื่อนสนิท หรือเพื่อนร่วมรุ่น เป็นเรื่องปกติที่จะเห็นคนเกาหลีจำนวนมากดื่มสังสรรค์กันจนถึงเที่ยงคืน ในเดือนธันวาคม บางคนก็มัวแต่ไปงานเลี้ยงส่งท้ายปีทุกงานจนส่งผลเสียต่อสุขภาพตัวเอง ในช่วงนี้มาตรการควบคุมเรื่องเมาแล้วขับจะเป็นไปอย่างเข้มงวด(thebridgesmagazine.com, 2558)

FONNYKONTHOY เขียนบล็อกหัวข้อ “วัฒนธรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของชาวเกาหลี” กล่าวว่า วัฒนธรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของคนเกาหลีค่อนข้างแปลก คือ หากเราดื่มแอลกอฮอล์กับใครก็ตาม แม้กระทั่งเพื่อนหรือญาติสนิท หากแอลกอฮอล์แก้วนั้นหมดแก้ว คนดื่มจะดื่มหรือรินเองไม่ได้ต้องให้คนอื่นรินให้ เพราะฉะนั้น หากต้องไปดื่มแอลกอฮอล์กับใครก็ตาม เราควรหมั่นสังเกตคนรอบข้าง โดยเฉพาะผู้ใหญ่ เพื่อที่จะได้รินหรือเติมให้กับคนรอบข้างของเรากรินสุราให้ผู้อื่นถือเป็นการให้เกียรติแก่ผู้ที่เรารินให้ ต้องรินอย่างนอบน้อมโดยใช้ทั้งสองมือจับขวดเบียร์หรือโซจูตอนริน สำหรับผู้ที่รับการรินสุราก็ต้องมีธรรมเนียมด้วยเช่นกัน คือ ถ้าเป็นแก้วโซจูก็ใช้สองมือยกแก้วขึ้นอย่างนอบน้อมเพื่อเป็นการให้เกียรติผู้ที่รินให้ หากเราใช้มือขวายกแก้วขึ้น แล้วใช้มือซ้ายจับตรงบริเวณข้อมือขวาของตนเอง ก็จะเป็นการเพิ่มความนอบน้อมเพิ่มขึ้น สำหรับแก้วเบียร์ที่ค่อนข้างใหญ่ เราไม่ต้องยกขึ้น แลแต่จะแก้วด้วยมือขวาเล็กน้อยระหว่างที่มีคนรินให้ ส่วนการดื่ม เราต้องหันหน้าไปดื่มด้านตรงข้ามกับผู้ที่รินให้เพื่อแสดงความเคารพ

ความคิดของคนเกาหลีที่ว่า การที่ผู้ใหญ่รินสุราให้เราถือเป็นการให้เกียรติอย่างมาก เมื่อหัวหน้างาน รุ่นพี่ ลูกศิษย์รินเหล้าให้ เราจึงควรรับดื่มอย่างนอบน้อม ในบางกรณีการดื่มรวดเดียวหมดแก้วโดยเฉพาะโซจูถือเป็นเรื่องที่ดี ลูกน้องหรือรุ่นน้องต้องดื่มตามที่หัวหน้าหรือรุ่นพี่รินให้ ถึงแม้จะไม่ไหวหรือไม่อยากก็ตามเป็นสาเหตุที่ทำให้คนเกาหลีดื่มสุรามาก ไม่ใช่เป็นเพราะติด แต่เป็นเพราะเป็นเพราะเป็นการสร้างโอกาสในการพบปะสังสรรค์และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน โดยใช้สุราเป็นปัจจัยในการพบปะสังสรรค์ (fonnykonthoy.wordpress.com, 2558)

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมการดื่มสุราในสังคมเกาหลี พบว่า คนเกาหลีถือว่า การดื่มสุราเป็นสิ่งที่ควบคู่กับการดำเนินชีวิตมาช้านาน มีธรรมเนียมการดื่มที่เรียกว่า “ดื่มแบบเกาหลี” ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ ตามแนวคิดของคังจุนดี (2544) และชลธาร์ วิศรุตวงศ์ และคณะ (2554) คนต่างวัยก็มีช่วงเวลาในการดื่มที่แตกต่างกัน ตามแนวคิดของกาญจนา หงส์ทอง (2548) และการดื่มสุรานั้นมีแบบแผนปฏิบัติที่เคร่งครัด

เน้นการแสดงความอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ นอกจากนี้ชาวเกาหลียังใช้การดื่มสุราเพื่อกระชับความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ทั้งในครอบครัว เพื่อนฝูง หรือ เพื่อร่วมงาน คล้ายกับแนวคิดของ Donghyun Kim (2558) และ FONNYKONTHOY (2558)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

เนื้อหาในบทนี้จะกล่าวถึงวิธีการดำเนินงานวิจัย คือ การศึกษาเนื้อหาของภาพยนตร์โฆษณาสุราเกาหลี ตามวัตถุประสงค์ข้อที่หนึ่งของการวิจัย ผู้วิจัยเลือกวิเคราะห์ภาพยนตร์โฆษณาโซจูยี่ห้อ “ซัมอีชีล (참이슬)” และ “ซออีมชอรอม (처음처럼)” ที่ออกอากาศในช่วงเวลากลางคืนทางสถานีโทรทัศน์ KBS, SBS และ MBC ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 10 เรื่อง ทั้งนี้ในประเทศเกาหลีไม่มีกฎหมายกำหนดเวลาออกอากาศเป็นลายลักษณ์อักษร ภาพยนตร์โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จึงเผยแพร่กว้างขวางกว่าเมื่อเทียบกับในประเทศไทยที่ถูกจำกัดการโฆษณา¹

โซจูยี่ห้อ “ซัมอีชีล (참이슬)” และ “ซออีมชอรอม (처음처럼)” ที่ผู้วิจัยเลือกศึกษานี้ เป็นโซจูที่มีชื่อเสียงและคนเกาหลีนิยมดื่มมากที่สุด ข้อมูลจาก Seoul Café บล็อกหัวข้อ มารยาทของคนเกาหลีที่ควรรู้กล่าวว่า โซจูยี่ห้อซัมอีชีล (참이슬) ของบริษัทจิน โรนั่ม เป็นที่รู้จักกันว่าคนเกาหลีนิยมดื่มที่สุด เพราะรสชาติที่ดีที่สุด (seoulcafe2013.blogspot.com/2013/10/blog-post_25.html, 2556) และรองลงมาคือ ซออีมชอรอม (처음처럼)

¹ ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กล่าวว่า กำหนดให้การโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์และเครื่องดื่มที่ผสมคาเฟอีนทางสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุ โทรทัศน์ สามารถออกอากาศได้ตั้งแต่เวลา 22.00-05.00 น. ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่เด็ก เยาวชนและคนส่วนมากเข้านอนแล้ว

แผนผังแสดงอันดับสุรายอดนิยมของชาวเกาหลีในปีพ.ศ. 2557 จากผลการสำรวจของเว็บไซต์

brandinglead.com

소주회사	브랜드	2011년	2012년
하이진트	참이슬	47.10%	→ 48.30%
롯데주류	처음처럼	15.60%	→ 14.80%
무학	좋은데이	12.30%	→ 13.30%
금복주	맛있는 참	8.10%	→ 7.60%
브해양조	앞새주	5.70%	→ 5.50%
대선주조	시원·예	4.10%	→ 3.40%
더덕키스컴퍼니	O2린	3.50%	→ 3.50%
충북소주	시원한 청풍	1.40%	→ 1.40%
한라산소주	한라산	1.20%	→ 1.20%

인용) 2014-02-12 / 헤럴드경제

จากแผนผังข้างต้นแสดงให้เห็นว่า โขจูยี่ห้อที่ชาวเกาหลีนิยมดื่มมากที่สุดคือ **참이슬** (ซัมอิซิล) ซึ่งมีปริมาณการบริโภคที่มากขึ้นจาก 47.10% ในปีค.ศ. 2011 (พ.ศ. 2554) เป็น 48.30% ในปีถัดมา รองลงมา คือ **처음처럼** (ชออึมชอรัม) ที่มีปริมาณการบริโภคที่ลดลงจาก 15.60% ในปีค.ศ. 2011 (พ.ศ. 2554) เป็น 14.80% ในปีถัดมา อันดับถัดไป คือ **좋은데이** (โชอินเคย์) **맛있는 참** (มัชชินนัมซัม) **앞새주** (อึบแซจู) **시원** (ชีวอน) **O2린** (โอทูลิน) **시원한 청풍** (ชีวอนฮัน ชองฟุง) และ **한라산** (ฮันราซัน)

เห็นได้ว่า โขจูยี่ห้อซัมอิซิล (**참이슬**) และ โขจูยี่ห้อชออึมชอรัม (**처음처럼**) ที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา เป็น โขจูที่ชาวเกาหลีนิยมบริโภคมากเป็นอันดับที่หนึ่งและสองตามลำดับ จากภาพยนตร์โฆษณาพบว่า โขจูยี่ห้อซัมอิซิล (**참이슬**) ถือเป็นสินค้าสำหรับผู้ใหญ่ สังกะตังเกตได้จากการเลือกให้ “กงฮโยจิน” และ “อิชูฮยอก” เป็นพรีเซนเตอร์ โดยกงฮโยจินเป็นนักแสดงที่มีผลงานซีรีส์ที่มีกลุ่มผู้ชมช่วงอายุค่อนข้างกว้าง และอิชูฮยอกแม้จะเป็นที่รู้จักในหมู่วัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีความน่าสนใจของการเป็นคณวิทำงานจึงแสดงให้เห็นว่า ภาพลักษณ์ของนักแสดงในโฆษณาต่างก็อยู่ในวัยทำงานจนถึงวัยกลางคน ภาพยนตร์โฆษณาแต่ละเรื่องนำเสนอ

เหตุการณ์ของผู้ใหญ่ เช่น การปรับทุกข์ของเพื่อนชาย การจ่ายเงินหลังรับประทานของคู่รัก การสังสรรค์หลังเลิกงาน การดื่มโซจูคลายความทุกข์ของชายโสด และการนัดบอด

ด้านโซจูยี่ห้อชอิมชอรัม (처음처럼) นั้น เลือกใช้พรีเซนเตอร์หลายคน และเป็นศิลปินที่มีผลงานแตกต่างกัน จึงเข้าถึงผู้บริโภคได้หลายกลุ่ม “โจอินซอง” มีผลงานซีรีส์ It’s OK, That’s Love (괜찮아, 사랑이야) (แสดงคู่กับกงฮโยจิน)ที่กำลังออกอากาศและได้รับความนิยมในปีพ.ศ. 2557 โดยมีกลุ่มผู้ชมในช่วงอายุค่อนข้างกว้าง “โกจุนฮี” นักแสดงและนางแบบที่มีผลงานมากมาย “ยูคจูวาน” นักแสดงตลกและสมาชิกวงดนตรีแนวลูกทุ่งเกาหลี “ฮโยริน” สมาชิกกลุ่มนักร้องวง Sistar วงเกิร์ลกรุ๊ปที่มีภาพลักษณ์ของผู้หญิงเซ็กซี่ และ “ชินมินอา” นักแสดงที่มีชื่อเสียงโด่งดัง นักแสดงในโฆษณาแต่ละเรื่องอยู่ในช่วงวัยที่แตกต่างกัน ทั้งวัยทำงาน ผู้ใหญ่ที่ค่อนข้างมีอายุ และวัยรุ่น เรื่องราวในโฆษณานำเสนอเรื่องราวที่ครอบคลุมทั้งเหตุการณ์ของวัยรุ่นจนถึงวัยผู้ใหญ่ ทั้งเรื่องราวของชีวิตประจำวันของพนักงานบริษัท พ่อที่กำลังประสบปัญหาอยู่ในช่วงเตรียมสอบของลูก เด็กหนุ่มที่ตัดผมไม่ได้ตรงตามที่หวัง นักแสดงตลกที่เพื่อถึงนักร้องสาวเซ็กซี่ และการออกเดทของคู่รัก

3.1 ภาพยนตร์โฆษณาโซจูยี่ห้อซัมอิล (참이슬)

ผู้วิจัยเลือกภาพยนตร์โฆษณาโซจูยี่ห้อซัมอิล (참이슬) จำนวน 5 เรื่อง ซึ่งมีพรีเซนเตอร์คนเดียวกัน คือ “กงฮโยจิน” (공효진) และ “อีซูชยอก” (이수혁) นักแสดงหญิงและนายแบบที่ได้รับความนิยมมากในขณะนั้น กงฮโยจินเป็นนักแสดงวัย 34 ปี (ในปี 2557) มีผลงานซีรีส์และภาพยนตร์มากมาย และเนื่องจากซีรีส์ It’s OK, That’s Love (괜찮아, 사랑이야) ที่เธอและโจอินซอง (조인성) นำแสดงได้รับความนิยมอย่างมากในปีนั้นจึงทำให้เธอได้รับเลือกให้เล่นโฆษณาชุดนี้ และ “อีซูชยอก” นายแบบและนักแสดงวัย 26 ปี (ในปี 2557) ทั้งคู่ถือได้ว่าเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ที่อยู่ช่วงวัยทำงาน

เหตุการณ์ของภาพยนตร์โฆษณาทั้ง 5 เรื่อง เกิดขึ้นในร้านอาหาร ขณะที่ตัวละครกำลังรับประทานอาหารค่ำ และดื่มโซจูไปด้วย เป็นการสังสรรค์กันหลังเลิกงาน ดื่มเพื่อระบายความเครียด และนัดบอดดูตัว ตัวละครในแต่ละเรื่องนั้นเป็นพนักงานบริษัท คู่รัก และชายหนุ่ม ซึ่งล้วนอยู่ในช่วงวัยกลางคน แต่งกายตามสมัยนิยม ตาม

แบบพนักงานออฟฟิศทั่วไป ผู้ชายสวมเสื้อเชิ้ต สเวตเตอร์ ผู้หญิงสวมเสื้อเชิ้ตหรือชุดเครส และตัวละครหญิง และชายที่เป็นปริเซนเตอร์ของผลิตภัณฑ์ก็แต่งกายตามสมัยนิยมเช่นกัน โดยฝ่ายหญิงสวมเสื้อเชิ้ต ฝ่ายชายสวม สเวตเตอร์หรือชุดสูท ในภาพยนตร์โฆษณาทั้ง 5 เรื่องมีเพียงเรื่องเดียวที่ตัวละครแต่งกายด้วยชุดที่ค่อนข้าง ล้าสมัย ไม่ตามแฟชั่น คือ โฆษณาในเหตุการณ์การนัดบอดคู่ตัว

เนื้อเรื่องของภาพยนตร์โฆษณามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1.1 ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง“การปลอบใจที่ไร้จิตวิญญาณ”(영혼없는위로) ความยาว 30 วินาที (<https://www.youtube.com/watch?v=FB5gXuGWk3k>)

เรื่องราวของโฆษณา คือ เพื่อนคนหนึ่งพุดปลอบใจอีกคนที่มีปัญหากับแฟนสาว แต่ขณะที่กำลัง ปลอบใจนั้นก็ยังมีหญิงสาวที่แต่งกายด้วยเครสสั้นรัดรูปเดินผ่าน ดึงความสนใจให้เขามองตาม นักแสดงหญิงซึ่งเป็นปริเซนเตอร์ของผลิตภัณฑ์จึงออกมาเตือนว่าให้จริงจังกับการปลอบใจเพื่อนหน่อย พร้อมกับนักแสดงชายที่ออกมาพูดซ้ำ จากนั้นพื้นที่เต็มไปด้วยตุ๊กตาหมีอยู่ในท่าปิดตา ส่งเสียงเตือนประ โยคเดียวกับปริเซนเตอร์ทั้งสอง ก่อนจะจบด้วยสโลแกนของโซจูที่ว่า “ตรงไปตรงมา อบอุ่น พวกเราคือซัมอีชีล”

3.1.2 ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง “จ่ายค่าเหล้า” (술값계산) ความยาว 30 วินาที

(<https://www.youtube.com/watch?v=zsbsL-7GTfY>)

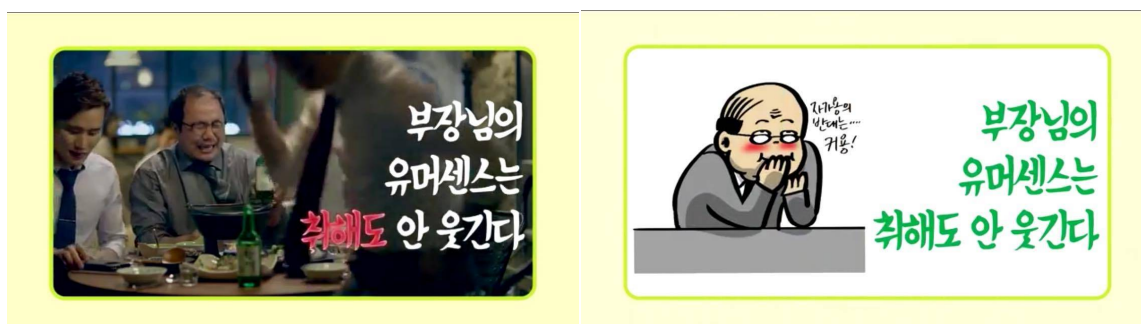

เรื่องราวของโฆษณาเกิดขึ้นเมื่อคู่รักกำลังจ่ายเงินค่าอาหารหลังรับประทานอาหารเสร็จ ฝ่ายหญิงกำลังออก
 ออณฝ่ายชายให้ชื่อของให้ นักแสดงหญิงซึ่งเป็นพิธีกรของผลิตภัณฑ์จึงออกมาตักเตือนว่าจะให้แต่ฝ่าย
 ชายจ่ายอย่างเดียวไม่ได้ และนักแสดงชายก็กล่าวขำว่าให้ฝ่ายหญิงช่วยจ่ายด้วย

โฆษณาชิ้นนี้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงค่านิยมของคู่รักชาวเกาหลี ที่โดยทั่วไปฝ่ายชายจะ
 จ่ายเงินค่าอาหารหรือชื่อของให้ แต่ภาพยนตร์สื่อว่าการที่ผู้หญิงจะให้ผู้ชายจ่ายเงินให้ตลอดนั้นเป็นการเอา
 เปรียบ จึงน่าจะให้ฝ่ายหญิงช่วยจ่ายด้วย

3.1.3 ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง “หัวหน้าแผนก” (부장) ความยาว 20 วินาที

(<https://www.youtube.com/watch?v=JmZ2VhPjLYk>)

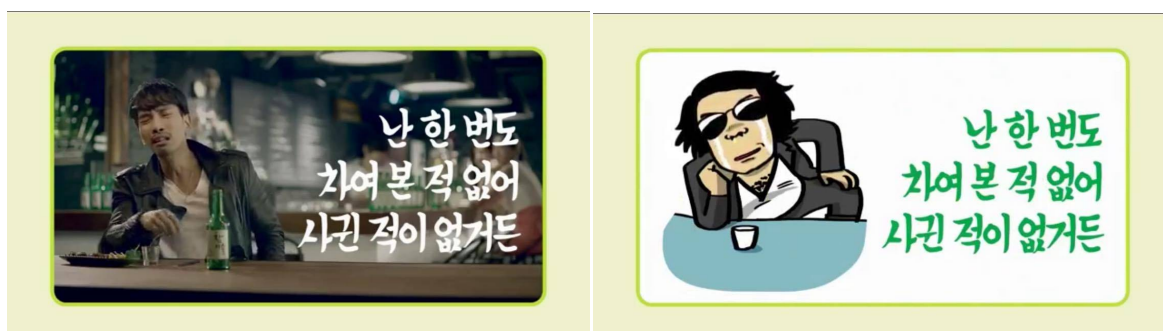

เหตุการณ์ของเรื่องเป็นการสังสรรค์หลังเลิกงานของหัวหน้าแผนกกับลูกน้อง ขณะที่หัวหน้ากำลังเมาแล้วเล่ามุขตลกที่ไม่ขำ ลูกน้องร่วมโต๊ะที่เริ่มเบื่อหน่ายก็ค่อยๆลุกหนีไป ทำทีเป็นปลีกตัวไปคุยโทรศัพท์ และจบด้วยนักแสดงหญิงซึ่งเป็นพิธีกรของผลิตภัณฑ์ที่ปรากฏตัวพร้อมกับสโลแกนของโซจูที่ว่า “ตรงไปตรงมา อบอุ่น พวกเราคือซัมอีชีล”

โฆษณาชิ้นนี้ชี้ให้เห็นถึงวัฒนธรรมการดื่มสุราของชาวเกาหลีในหมู่เพื่อนร่วมงาน เจ้านายกับลูกน้อง ที่มีการออกไปรับประทานอาหารเย็นร่วมกัน มีการสังสรรค์กันหลังเลิกงาน เพื่อกระชับความสัมพันธ์ และแสดงให้เห็นความเคารพผู้ใหญ่ของชาวเกาหลี ที่ลูกน้องที่ไม่อยากฟังมุขตลกของหัวหน้าจึงต้องหลบออกจากโต๊ะอาหารไป

3.1.4 ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง “ซังนัมจา(หมายถึง ชายชาติวีรบุรุษ ซัมเข้มแข็ง)”

(상남자) ความยาว 20 วินาที (<https://www.youtube.com/watch?v=ccoOXKHtewk>)

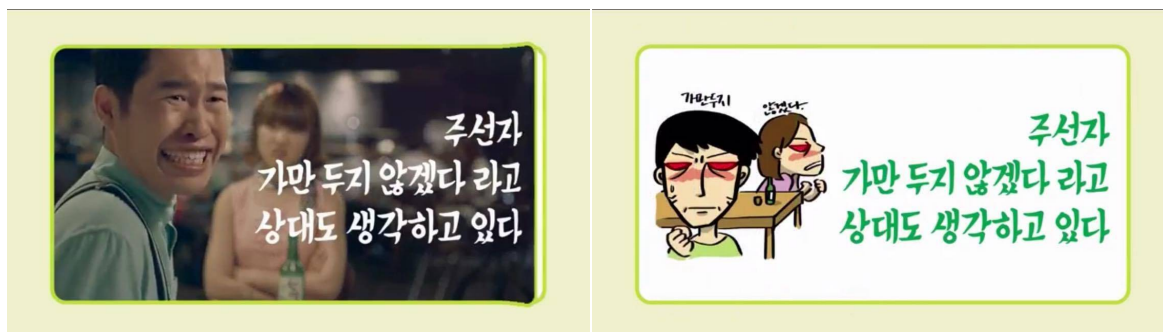

ในโฆษณามีชายหนุ่มที่อยู่ในอารมณ์โศกเศร้านั่งดื่มโซจูดำฟัง คร่ำครวญตัดพ้อว่าเพราะไม่เคยคบกับใคร จึงไม่เคยถูกบอกลูก โดยโฆษณาจบด้วยนักแสดงหญิงซึ่งเป็นพิธีกรของผลิตภัณฑ์ที่ปรากฏตัวพร้อมกับสโลแกนของโซจูที่ว่า “ตรงไปตรงมา อบอุ่น พวกเราคือซัมอีชีล”

โฆษณาชิ้นนี้ชี้ให้เห็นถึงวัฒนธรรมการดื่มสุราของชายชาวเกาหลี ที่ดื่มเมื่อมีเรื่องทุกข์ใจ ใช้สุราเป็นเครื่องมือระบายความเครียดและสามารถดื่มคนเดียวได้ แม้จะไม่มีเพื่อนร่วมดื่มด้วยก็ตาม

3.1.5 ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง “blind date การนัดบอดคู่ตัว” (소개팅) ความยาว 20 วินาที

(<https://www.youtube.com/watch?v=Bw5SNZf3HFM>)

เรื่องราวของโฆษณานี้เป็นการนัดบอดคู่ตัวที่ทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงต่างก็ไม่พอใจฝ่ายตรงข้ามและต่างคิดว่าควรจะต้องไปให้พ้นจากอีกฝ่าย และคิดว่าอีกฝ่ายก็คงคิดเหมือนกัน แล้วจบโฆษณาด้วยนักแสดงหญิงซึ่งเป็นพิธีเซนต์เตอร์ของผลิตภัณฑ์ปรากฏตัวพร้อมสโลแกนของโซจูที่ว่า “ตรงไปตรงมา อบอุ่น พวกเราคือซัมอีชีล”

โฆษณานี้ชี้ให้เห็นถึงวัฒนธรรมการดื่มสุราของชาวเกาหลี ที่มีการดื่มในระหว่างรับประทานอาหารของกลุ่มหนุ่มสาว แม้จะเป็นการนัดบอด ที่เพิ่งพบกันครั้งแรก แต่ก็มีมีการดื่มสุราเพื่อสร้างความสัมพันธ์ต่อกัน

3.2 ภาพยนตร์โฆษณาโซจูห่อชออิมชอรอม (처음처럼)

ฉากของภาพยนตร์โฆษณานี้มีความหลากหลาย และใช้พิธีเซนต์เตอร์หลายคนกว่าภาพยนตร์โฆษณาของโซจูห่อชออิมชอ (참이슬) ในข้อที่ 1. ข้างต้น เหตุการณ์ในภาพยนตร์เกิดขึ้นที่ฟุตบอลสนามลอย ห้องประชุม บ้าน ป้อมยาม ร้านตัดผม และมักจบลงด้วยการดื่มโซจูในร้านอาหาร ตัวละครในแต่ละเรื่องนั้นมีความหลากหลายทางอายุ คือมีวัยทำงานที่เป็นพนักงานบริษัท วัยพ่อบ้านหรือเจ้าของร้านอาหารที่ค่อนข้างมีอายุ และวัยรุ่น

พิธีเซนต์เตอร์ของภาพยนตร์โฆษณาโซจูยี่ห้อชออิมชอรอม (처음처럼) ในโฆษณา 3 เรื่องแรก ได้แก่ “โจอินซอง” (조인성) และ “โกจุนฮี” (고준희) นักแสดงชายและหญิงที่ได้รับความนิยมมากในขณะนั้น

“โจอินซอง” เป็นนักแสดงวัย 33 ปี (ในปี 2557) มีผลงานซีรีส์และภาพยนตร์มากมาย และเนื่องจากซีรีส์ It's OK, That's Love (괜찮아, 사랑이야) ที่เขาและกงฮโยจิน (공효진) นำแสดงได้รับความนิยมอย่างมากในปีนั้นจึงทำให้เขาได้รับเลือกให้เล่นโฆษณาชุดนี้ โดยทั้งคู่ถือได้ว่าเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ที่อยู่ช่วงวัยรุ่นจนถึงวัยกลางคน

“โกจุนฮี” เป็น นักแสดงและนางแบบวัย 29 ปี (ในปี 2557) ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ทั้งคู่ถือได้ว่าเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ที่อยู่ช่วงวัยรุ่นจนถึงวัยกลางคน

พิธีเซนต์เตอร์ของภาพยนตร์โฆษณาเรื่องที่ 4 คือ นักแสดงตลก “ยูคจุงวาน” (육중완) สมาชิกวง Rose Motel วงดนตรีแนวลูกทุ่งเกาหลีและ “ฮโยริน” (효린) นักร้องหัวหน้าวงเกิร์ลกรุ๊ปเซ็กซี่ชื่อ Sistar ที่มีผลงานเพลงโด่งดังในขณะนั้น และพิธีเซนต์เตอร์ของภาพยนตร์โฆษณาเรื่องสุดท้าย คือ “ชินมินอา” (신민아) นักแสดงหญิงวัย 30 ปี (ในปี 2557) ที่มีชื่อเสียงโด่งดังจากซีรีส์และภาพยนตร์มากมาย ซึ่งเธอนับเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่วัยทำงาน

3.2.1 ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง“ไปสาย” (지각) ความยาว 30 วินาที

(<https://www.youtube.com/watch?v=ppW0G88dOyc>)

เรื่องราวของโฆษณาชิ้นนี้เกิดขึ้นที่ฟุตบอล สะพานลอย ห้องประชุม และร้านอาหาร ที่เดินเรื่องตามวิถีชีวิตประจำวันของพนักงานออฟฟิศตั้งแต่ออกไปทำงานในตอนเช้าจนถึงเลิกงานในตอนเย็น พนักงานออฟฟิศ

สาวนั้นแต่งกายตามสมัยนิยมด้วยชุดเดรส ส่วนนักแสดงชายและหญิงซึ่งเป็นพรีเซนเตอร์ของผลิตภัณฑ์สวมเสื้อเชิ้ตทับด้วยเสื้อกั๊ก ฝ่ายหญิงสวมชุดเดรสสั้น

เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อพนักงานออฟฟิศหญิงรีบออกไปทำงาน แต่สิ้นร่องเท้าหักขณะวิ่งขึ้นบันไดสะพานลอย ทำให้ไปถึงห้องประชุมสายและนำเสนองานผิดพลาด หลังเลิกงานเธอไปนั่งเสิร์ฟในร้านอาหารแห่งหนึ่ง แล้วนักแสดงชายและหญิงซึ่งเป็นพรีเซนเตอร์ของผลิตภัณฑ์ก็ปรากฏตัวออกมาพร้อมชวนดื่มโซจูเพื่อคลายความเหนื่อยล้าและความทุกข์ใจ ในตอนจบนักแสดงชายได้ชวนหญิงสาวชนแก้วโซจู โฆษณาชิ้นนี้มีเพลงประกอบที่มีจังหวะสนุกสนานและเนื้อเพลงให้กำลังใจว่าให้ลืมความกังวล เพราะวันที่ดีจะต้องมาถึง เป็นการสื่อว่าการดื่มสุราช่วยคลายความเครียด

3.1.6 ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง “คนโปร่งใส” (투명인간) ความยาว 30 วินาที

(<https://www.youtube.com/watch?v=Ir6UsknCA08>)

เรื่องราวในภาพยนตร์โฆษณาเกิดขึ้นภายในบ้าน ป้อมยาม และร้านอาหาร เป็นเหตุการณ์ในช่วงเตรียมสอบของเด็กนักเรียนเกาหลีที่สร้างความลำบากให้กับตัวละครที่เป็นพ่อ พ่อแต่งกายด้วยชุดลำลอง ส่วนนักแสดงชายและหญิงซึ่งเป็นพรีเซนเตอร์ของผลิตภัณฑ์นั้นแต่งกายตามสมัยนิยม

เหตุการณ์ของโฆษณาคือพ่อบ้านที่ไม่สามารถดูโทรทัศน์ได้เพราะลูกอยู่ในช่วงสอบ ไม่สามารถเล่นคอมพิวเตอร์ได้ ส่วนภรรยาก็ไม่สนใจเพราะต้องดูแลลูกที่เตรียมสอบ เขาจึงไปอาศัยดูโทรทัศน์กับยาม แต่ก็ถูกยามไล่ ตัดไปสู่ฉากในร้านอาหาร นักแสดงชายและหญิงซึ่งเป็นพรีเซนเตอร์ของผลิตภัณฑ์ปรากฏตัวออกมาให้กำลังใจเขา พร้อมทั้งชวนดื่มโซจู ในตอนจบนักแสดงชายได้ใช้โทรศัพท์เปิดโทรทัศน์ออนไลน์ชมการแข่งขัน

ฟุตบอลกับพ่อบ้าน เพลงประกอบโฆษณาชิ้นนี้มีจังหวะสนุกสนานเนื้อเพลงสื่อให้ถึงความกังวล เพราะวันที่ดีจะต้องมาถึง

โฆษณาชิ้นนี้สะท้อนว่าชาวเกาหลีให้ความสำคัญกับการสอบมาก ทั้งนักเรียนที่ตั้งใจอ่านหนังสืออย่างหนัก รวมถึงผู้ปกครองที่ต้องคอยดูแลอำนวยความสะดวกในการอ่านหนังสืออย่างเต็มที่

3.3.3 ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง “ร้านตัดผม” (헤어샵) ความยาว 30 วินาที

(<https://www.youtube.com/watch?v=rM2-eHXrgxU>)

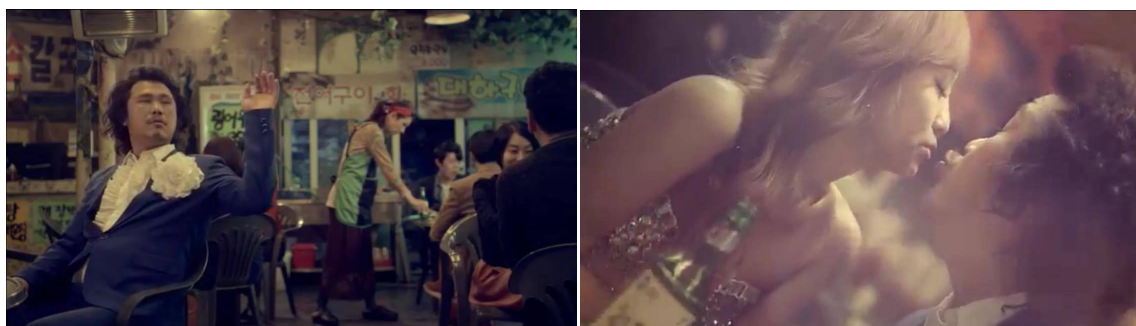

ฉากของโฆษณาชิ้นนี้เป็นร้านตัดผม และร้านอาหาร ตัวละครวัยรุ่นผู้ชายและช่างตัดผมนั้นแต่งกายคล้ายกันโดยสวมเสื้อเชิ้ตและกางเกงสแลค ส่วนนักแสดงชายและหญิงซึ่งเป็นฟรีเซนเตอร์ของผลิตภัณฑ์นั้น ฝ่ายชายสวมเสื้อเชิ้ตทับด้วยเสื้อกั๊ก ฝ่ายหญิงสวมชุดเดรสสั้น

เรื่องราวของโฆษณาเกี่ยวกับชายหนุ่มที่ไปตัดผม ในขณะที่ช่างกำลังตัดผม เขาก็เหลือบไปเห็นฟรีค แสดงความยินดีในโอกาสเปิดร้านใหม่ สุดท้ายทรงผมที่ออกมาก็ไม่ใช่อย่างที่เขาวาง ทำให้เขาอารมณ์ไม่ดีตัดไปสู่ฉากในร้านอาหาร นักแสดงชายและหญิงซึ่งเป็นฟรีเซนเตอร์ของผลิตภัณฑ์ปรากฏตัวออกมาให้กำลังใจเขา พร้อมทั้งชวนดื่มโซจู และในตอนจบนักแสดงชายได้สวมหมวกให้ชายหนุ่มเพื่อปกปิดทรงผม โฆษณาชิ้นนี้มีเพลงประกอบในจังหวะสนุกสนานและเนื้อเพลงที่สื่อถึงความกังวล เพราะวันที่ดีจะต้องมาถึง

โฆษณาชิ้นนี้ชี้ให้เห็นถึงวัฒนธรรมการดื่มสุราของชาวเกาหลีที่ใช้ดื่มเพื่อคลายความเครียดหรือความผิดหวัง ช่วยผ่อนคลายอารมณ์ขุนมัว

3.3.4 ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง “ฮโยรินที่เปียกโชกในจินตนาการของยูจุงวาน” (흠뻑 젖은 호린, 흔들리는 육중완 환상) ความยาว 34 วินาที (<https://www.youtube.com/watch?v=4xQ8wnW9Mk>)

ฉากของโฆษณาเป็นร้านอาหารแบบเกาหลี ที่มีการตั้งเต็นท์และมีโต๊ะอยู่ภายใน และยังมีตู้ปลาที่ใส่น้ำ ทำให้ลูกค้าเลือกไปเป็นอาหาร ตัวละครนักแสดงตลกชายนั้นแต่งกายคล้ายนักร้องเพลงลูกทุ่งสมัยเก่า ชูคอสูทกับเสื้อเชิ้ตมีกระดุมอกและมีดอกไม้ใหญ่กลัดบนอกเสื้อ ตัวละครแม่ค้าก็แต่งกายคล้ายแม่ค้าเช่นกัน โดยสวมเสื้อแขนยาว กระโปรง และสวมผ้ากันเปื้อน สื่อให้เห็นว่าตัวละครนักแสดงตลกชายและตัวละครแม่ค้าเป็นบุคคลที่ค่อนข้างมีอายุโดยใช้เครื่องแต่งกายที่ดูคล้ายแม่ค้าเป็นสัญลักษณ์ส่วนฮโยรินนั้นสวมเดรสเกาะอก

เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อแม่ค้าที่มาเสิร์ฟโซจูบอกให้ลูกค้าที่เป็นผู้ชายเข่าขวิด ตามคอนเสิร์ตของผลิตภัณฑ์คือ Shake it! จากนั้นเขาเห็นภาพในจินตนาการเป็นฮโยริน นักร้องสมาชิกวง Sistar ขึ้นมาจากอ่างปลาและมาชวนเขาดื่มโซจู ทั้งคู่เกือบจะจูบกัน แล้วโฆษณาก็ตัดฉากไปที่ฮโยรินเต้น และตัดกลับที่ชายหนุ่มที่กำลังเข่าขวิดโซจูแต่เมื่อลืมตาขึ้นมา ตรงหน้าเขากลับมีเพียงแม่ค้าเท่านั้นและจบด้วยสโลแกนของโซจูที่ว่า Happy Shake ซออึมซอรัม (처음처럼)

จุดเด่นของโฆษณาชิ้นนี้คือความเชื่อกันของการแต่งกายของนักร้องหญิงและการเต้นของเธอ

3.3.5 ภาพยนตร์โฆษณาเรื่อง“นุ่มละมุนเหมือนดื่มโซจูครั้งแรก – คู่รัก” (부드러운소주의 처음, 처음처럼 – 연인) ความยาว 29 วินาที (<https://www.youtube.com/watch?v=LvsB0WU7ZsU>)

ฉากของโฆษณาชิ้นนี้เป็นร้านอาหารแบบเกาหลี ที่มีการตั้งเต็นท์และมีโต๊ะอยู่ภายในเป็นเหตุการณ์ขณะฝนตกที่คู่รักมาออกเดทกัน โดยทั้งคู่แต่งกายด้วยชุดตามสมัยนิยม ฝ่ายชายสวมเสื้อเชิ้ต ฝ่ายหญิงสวมเดรสทับด้วยแคนดิแกน

เรื่องราวเกี่ยวกับหญิงสาวซึ่งเป็นฟรีเซนเตอร์ของผลิตภัณฑ์กำลังพยายามลดความประหม่าและความกดดันของชายหนุ่มที่มาออกเดทด้วยการชวนพูดคุย ชวนดื่มโซจู และทำท่าทางตลก เป็นการแสดงให้เห็นความพยายามสานสัมพันธ์ของฝ่ายหญิงโดยมีโซจูช่วยให้บรรยากาศดำเนินไปในทางที่ดีขึ้นและจบด้วยสโลแกนของโซจูที่ว่า “นุ่มละมุนเหมือนครั้งแรก”

โฆษณาชิ้นนี้พยายามที่จะสื่อให้คู่รักที่ไปออกเดทกันใช้โซจูช่วยลดอาการประหม่าเงินอายและสร้างความสนิทสนมต่อกัน

3. อภิปรายและสรุปท้ายบท

จากภาพยนตร์โฆษณาโซจูยี่ห้อซัมอึซึล (참이슬) และซออึมซอโรม (처음처럼) ทั้ง 10 เรื่องที่ผู้วิจัยเลือกศึกษานี้ จะเห็นได้ว่าการดื่มโซจูนั้นเกิดขึ้นในร้านอาหาร ตัวละครในเรื่องเป็นชายและหญิง อายุอยู่ในช่วง 20 จนถึง 50 ปี ซึ่งถือว่าอยู่ในช่วงวัยรุ่นจนถึงวัยที่ค่อนข้างมีอายุ จากเรื่องราวและการแต่งกายของตัวละครในเรื่องจะเห็นได้ว่าโซจูทั้งสองยี่ห้อนี้เป็นเครื่องดื่มสำหรับวัยรุ่นขึ้นไป ที่ดื่มเพื่อคลายความเครียด ดื่ม

เนื่องในโอกาสสังสรรค์กับเพื่อน เป็นเครื่องดื่มประกอบมื้ออาหารและยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงการใช้โซจูเป็นเครื่องดื่มที่ช่วยเพิ่มความกล้า ช่วยผ่อนคลายบรรยากาศที่น่าอึดอัด และเนื่องจากโซจูยี่ห้อซอฮิมซอรวมเลือกใช้พรีเซนเตอร์ที่เป็นศิลปินหลากหลายแขนงมากกว่าจึงแสดงให้เห็นว่ามีการกำหนดคาบหลักของสินค้าให้เข้าถึงกลุ่มคนได้หลากหลายมากกว่า

สโลแกนของโซจูยี่ห้อซมอฮิล คือ “ตรงไปตรงมา อบอุ่น พวกเราคือซมอฮิล” ซึ่งเมื่อประกอบกับเนื้อเรื่องของภาพยนตร์โฆษณาที่สื่อให้เห็นว่าตัวละครหลักที่มีความต้องการที่จะให้ผู้ชมและผู้บริโภคกล้าที่จะแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งถือเป็นการฝึกขนบธรรมเนียมเดิมของเกาหลีและประเทศในแถบเอเชียส่วนใหญ่ ที่มักจะสอนให้สงบเสงี่ยม พยายามเก็บความรู้สึกไว้ และยังมีความพยายามสื่อให้เห็นถึงการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความจริงใจ

โซจูยี่ห้อซอฮิมซอรวมมีการนำเสนอภาพยนตร์โฆษณาที่มีความหลากหลายของเนื้อเรื่อง มีการใช้เพลงประกอบโฆษณาที่มีทำนองสนุกสนาน เนื้อหาให้กำลังใจว่า แม้จะพบเจอเรื่องไม่ดีแต่เราก็ยังคงมีพุงนี้อยู่ มีการใช้วลีสั้นๆ เพื่อดึงดูดความสนใจและง่ายต่อการจดจำคือ Happy Shake และมีการเล่นคำที่ใช้เป็นสโลแกนให้พ้องกับชื่อยี่ห้อคือ นุ่มละมุนเหมือนครั้งแรก

บทที่ 4

วิเคราะห์ข้อมูล

เนื้อหาในบทนี้เป็นการวิเคราะห์ภาพยนตร์โฆษณาของโซจูยี่ห้อ “ซัมอีซิล (참이슬)” และ “ซอ-อิมชอรอม (처음처럼)” ทั้ง 10 เรื่อง ที่ได้บรรยายเนื้อเรื่องของภาพยนตร์ไปแล้วในบทที่ผ่านมา เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 และ 3 ที่มุ่งศึกษาวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีใต้ และศึกษาหาความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีใต้ที่สะท้อนผ่านสื่อโฆษณาโทรทัศน์

พฤษภา เขียนบล็อกหัวข้อ เหล้า/เบียร์/โซจู วัฒนธรรมดื่มเหล้าของชาวเกาหลี ว่า เนื่องจากชาวเกาหลีมองว่าการดื่มเหล้ามันไม่ผิด ดังนั้นไม่ว่าหนุ่มสาว หรือผู้สูงวัยรุ่นพ่อรุ่นแม่ หรือรุ่นคุณตา จึงดื่มกัน (<http://www.oknation.net/blog/mayjiw/2011/01/22/entry-2,2554>) แสดงให้เห็นว่าการดื่มของคนเกาหลีเป็นเรื่องปกติของคนทุกเพศทุกวัย ดังจะเห็นได้จากโฆษณาแต่ละชิ้น ที่มีการเลือกใช้ฟรีเซนต์ทั้งชายและหญิง และตัวละครที่ดำเนินเรื่องก็มีความหลากหลายในด้านเพศและวัยเช่นกัน จะมีข้อแตกต่างในเรื่องของมารยาทในการดื่มระหว่างบุคคลต่างวัยหรือต่างฐานะเท่านั้น

ภาพยนตร์โฆษณาทั้ง 10 เรื่องสามารถวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายของโฆษณา : โซจู เครื่องดื่มสำหรับคนหลายวัย

จากภาพยนตร์โฆษณาโซจูทั้ง 10 เรื่องที่ผู้วิจัยได้เลือกศึกษา จะเห็นได้ว่าฟรีเซนต์ของผลิตภัณฑ์เป็นนักแสดงหญิงและชาย ที่เป็นทั้งรู้จักและมีชื่อเสียง มีผลงานที่คนส่วนใหญ่รู้จัก เช่น ซีริย์ เดนแบบ ถ่ายแบบ เพลงรายการวาไรตี้ที่กำลังเป็นที่นิยมในช่วงนั้น ได้แก่ กงโฮจิน(공효진) อีซูฮอก(이수혁) โจอินซอง(조인성) โกจุนฮี(고준희) ยูคจุงวาน(육중완) ฮโยริน(효린) และ ซินมินอา(신민아) ศิลปินเหล่านี้อยู่ระหว่างวัย 26-34 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่ครอบคลุมตั้งแต่วัยรุ่นตอนปลายจนถึงวัยกลางคน

นอกจากฟรีเซนต์ที่เป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงแล้ว ภาพยนตร์โฆษณายังใช้นักแสดงในวัยที่แตกต่างกัน เพื่อเจาะกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย เช่น

วัยรุ่น ในโฆษณาโซจูยี่ห้อซออิมชอรอม เรื่อง “ร้านตัดผม” นำเสนอเรื่องความผิดหวังของวัยรุ่นชายที่ไปตัดผมแล้วได้ทรงผมที่ผิดความคาดหวัง

วัยทำงาน โฆษณาโซจูยี่ห้อซัมอีชีล เรื่อง “หัวหน้าแผนก” นำเสนอจากการสังสรรค์หลังเลิกงานของเจ้านายและลูกน้องและโฆษณาโซจูยี่ห้อซออิมชอรอม เรื่อง “ไปสาย” นำเสนอเรื่องราวของพนักงานออฟฟิศสาวที่ประสบความยุ่งยากต่าง ๆ ในการเดินทางไปทำงานและในการทำงาน

วัยกลางคน โฆษณาโซจูยี่ห้อซออิมชอรอม เรื่อง “โฮโยรินที่เปียกโชกในจินตนาการของยูคยองวาน” นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับจินตนาการของนักแสดงตลก

นักแสดงหลักในโฆษณาแต่ละเรื่องมีความหลากหลายทั้งเพศและวัย ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งเพศชายและหญิงที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น วัยทำงาน และวัยกลางคน ที่ดำเนินชีวิตในกิจกรรมประจำวันต่างๆ แสดงให้เห็นว่าโซจูเป็นเครื่องดื่มสำหรับคนทุกเพศแต่เนื่องจากในสังคมเกาหลียังไม่มีการยอมรับเพศที่สาม จึงไม่มีตัวละครที่เป็นเพศที่สามในโฆษณา

2. เวลา สถานที่ในการดื่มโซจู : กลางคืน ร้านอาหาร

การดื่มโซจูในภาพยนตร์โฆษณาทุกเรื่องเกิดขึ้นที่ร้านอาหารและบาร์ ดื่มอย่างเป็นกิจจะลักษณะในสถานที่เฉพาะและในเวลาหลังเลิกงานไปจนถึงดึกดื่น ส่วนใหญ่เป็นการดื่มในขณะที่รับประทานอาหาร และดื่มเป็นปกติโดยไม่จำเป็นต้องมีโอกาสพิเศษหรือการเฉลิมฉลอง ในภาพยนตร์โฆษณาไม่ได้แสดงให้เห็นว่าการดื่มโซจูที่บ้านหรือสถานที่อื่นเช่น ริมน้ำพุตบธา สวนสาธารณะ ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม ตามวัฒนธรรมของชาวเกาหลี นอกจากร้านอาหารแล้วยังมีการดื่มสุราในสถานที่อื่น ๆ ด้วย Donghyun Kim เขียนคอลัมน์ **한국과 태국의 술 문화-술 좋아 하는 두 나라** ในนิตยสาร The Bridges กล่าวว่า คนเกาหลีนิยมดื่มโซจูในบ้านกับคนในครอบครัวและเพื่อนสนิท ทั้งในวันธรรมดา ที่ดื่มร่วมกับการรับประทานอาหารหรือในวันสำคัญที่ดื่มเพื่อประกอบพิธีกรรมเช่น วันชอลนัลหรือวันขึ้นปีใหม่ เกาหลี(thebridgesmagazine.com, 2558)

จึงสรุปได้ว่าแม้แท้จริงแล้วคนเกาหลีจะดื่มสุราในสถานที่ต่างๆไป แต่ภาพยนตร์โฆษณาที่ผู้วิจัยเลือกศึกษานั้นต้องการจะนำเสนอภาพที่ตัวละครดื่มสุราในร้านอาหารและบาร์เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าคนเกาหลีมองว่าร้านอาหารและบาร์เป็นสถานที่ที่นอกจากจะใช้รับประทานอาหารแล้ว ยังใช้เป็นสถานที่สังสรรค์กับเพื่อน เพื่อน

ร่วมงาน กระชับความสัมพันธ์กับคนรัก และดื่มคนเดียวในบางครั้ง เป็นการดื่มในที่สาธารณะ อาจตีความได้ว่า คนเกาหลีปัจจุบันมีการใช้เวลาอยู่ข้างนอกเพื่อพบปะสังสรรค์กับผู้อื่น

3. เหตุผลในการดื่ม

แม้ว่าในวัฒนธรรมของคนเกาหลีการดื่มโซจูจะถือเป็นเรื่องปกติและดื่มได้แม้ว่าจะไม่มีโอกาสพิเศษ แต่ภาพยนตร์โฆษณาแต่ละเรื่องก็สะท้อนถึงโอกาสและสาเหตุต่าง ๆ ในการดื่มโซจูซึ่งสามารถจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

- ดื่มเพื่อสังสรรค์กับเพื่อน เพื่อนร่วมงาน หรือคนรัก ดังตัวอย่างจากโฆษณาเรื่อง “การปลอบใจที่ไร้จิตวิญญาณ” “จ่ายค่าเหล้า” “หัวหน้าแผนก” และ “นุ่มละมุนเหมือนดื่มโซจูครั้งแรก – คู่รัก”
- ดื่มเพื่อเข้าสังคม สานสัมพันธ์กับผู้อื่น ดังตัวอย่างจากโฆษณาเรื่อง “หัวหน้าแผนก” “blind date” และ “นุ่มละมุนเหมือนดื่มโซจูครั้งแรก – คู่รัก”
- ดื่มเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน ดังตัวอย่างจากโฆษณาเรื่อง “หัวหน้าแผนก” และ “ไปสาย”
- ดื่มเพื่อคลายความทุกข์และความกังวลใจ ดังตัวอย่างจากโฆษณาเรื่อง “ซังนัมจา” “คนโปร่งใส” และ “ร้านตัดผม”
- ดื่มเพื่อสร้างความกล้า ลดความประหม่า ดังตัวอย่างจากโฆษณาเรื่อง “ซังนัมจา” และ “นุ่มละมุนเหมือนดื่มโซจูครั้งแรก – คู่รัก”

4. ยุคสมัยของการดื่ม : สมัยปัจจุบัน

การดื่มโซจูในภาพยนตร์โฆษณาทุกเรื่องเกิดขึ้นที่ร้านอาหารและบาร์ซึ่งมีลักษณะการตกแต่งสถานที่ในแบบร่วมสมัย การแต่งกายของนักแสดงเป็นแบบตามสมัยนิยม แม้จะมีที่แต่งกายล้ำสมัย แต่ก็อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจุบัน อีกทั้งวัฒนธรรมการรับประทานอาหารและสังสรรค์นอกบ้านของชาวเกาหลี ซึ่งเป็นวัฒนธรรมสมัยใหม่ ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าตัวละครที่ดื่มโซจูในโฆษณาคือคนสมัยใหม่ ตัว

ผลิตภัณฑ์ต้องการจะสื่อถึงกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนที่อยู่ในวัยทำงานจนถึงวัยที่ค่อนข้างมีอายุ ซึ่งเมื่อบริโภค โขจู เข้าไปก็จะช่วยเสริมสร้างความทันสมัยได้

5. ราคาของการดื่ม : ราคาไม่แพง

จากฉากของภาพยนตร์โฆษณาที่เป็นร้านอาหารและบาร์ เป็นร้านธรรมดาที่ไม่ได้หรูหรา ประกอบกับการ แต่งกายของนักแสดง ที่แต่งกายด้วยชุดปกติ หรือเป็นชุดทำงานธรรมดา แสดงให้เห็นว่าทุกคนสามารถดื่ม โขจู ได้ในโอกาสปกติประจำวัน ไม่จำเป็นต้องเป็นการเฉลิมฉลองในโอกาสพิเศษเท่านั้น อีกทั้ง โขจูยังมีราคาไม่ แพงเฉลี่ยขวดละ 1000-2000 วอน(30.57-61.14 บาท) แตกต่างกันไปตามสถานที่จำหน่าย คือ หากจำหน่ายใน ร้านสะดวกซื้อหรือซูเปอร์มาร์เก็ตจะถูกกว่าจำหน่ายในร้านอาหารที่มีการบวกราคาเพิ่มอีกเกือบหนึ่งเท่าจึงง่าย ต่อการซื้อหามาดื่ม

6. การดื่มสุราไม่ใช่ความผิดบาป

จากโฆษณาจะเห็นได้ว่าตัวละครมีการดื่ม โขจูอย่างเป็นปกติ ทุกเพศทุกวัย เริ่มตั้งตัววัยที่บรรลุนิติภาวะตาม กฎหมายของเกาหลี(อายุ 20 ปีตามแบบเกาหลี) อีกทั้ง โฆษณายังมีการเสนอเนื้อเรื่องที่เป็นเรื่องราวของชีวิตคน ทั่วๆไป ออกอากาศได้อย่างเปิดเผย ซึ่งแตกต่างจากการโฆษณาสุราของไทยที่ถูกจำกัดช่วงเวลาออกอากาศ ดังที่ กล่าวไปข้างต้นว่า มีการกำหนดให้การโฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์และเครื่องดื่มที่ผสมคาเฟอีนทางสถานี วิทยุกระจายเสียงและวิทยุ โทรทัศน์ สามารถออกอากาศได้ตั้งแต่เวลา 22.00-05.00 น. และกฎกระทรวงกำหนด หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการแสดงผลภาพสัญลักษณ์เพื่อประกอบการ โฆษณาหรือประชาสัมพันธ์เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ยังกำหนดให้ ภาพสัญลักษณ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือภาพสัญลักษณ์ของบริษัทผู้ผลิต เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องมีลักษณะไม่เป็นการชักจูงใจให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ว่าจะโดยตรงหรือ โดยอ้อม และในการโฆษณาโฆษณายังมีการคัดค้านว่าสุรานั้นให้ โทษ ทั้งนี้เป็นเพราะในสังคมไทยถือว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งไม่ดี เนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งตามศีล 5 ซึ่งเป็นหลักธรรมขั้นพื้นฐาน ที่กล่าวว่า สุราเมรัยมีชขปมาทัญฐานา เวรมณี หมายถึง งดเว้นจากการดื่มสุราและเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความ ประมาท จึงทำให้คนไทยถูกปลูกฝังไม่ให้ดื่มสุรา หากดื่มสุราจะให้โทษมากกว่าประโยชน์ เป็นภัยต่อสังคม แตกต่างจากชาวเกาหลีที่ไม่มีศาสนาประจำชาติ และแม้แต่ผู้ที่นับถือพุทธก็ไม่ได้มองว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งผิด บาปร้ายแรง เพราะพบเห็นการดื่มสุรามาตลอด ทั้งในพิธีกรรมในเทศกาลดั้งเดิม เช่น วันปีใหม่ วันเซ่นไหว้

บรรพบุรุษ ที่มีการตั้งโต๊ะพิธี และมีโซจูเป็นหนึ่งในเครื่องเช่นไหว่ อีกทั้งยังมีการดื่มในครอบครัว เช่น ในมื้ออาหารที่มีการดื่มร่วมกับญาติพี่น้อง เป็นต้น

7. อภิปรายและสรุปท้ายบท

จากการศึกษาและวิเคราะห์ภาพยนตร์โฆษณาของโซจูยี่ห้อซัมอึซึล (참이슬) และชออึมชอรอม (처음처럼) ทั้ง 10 เรื่องนี้ ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า คนเกาหลีนั้นดื่มโซจูกันตั้งแต่วัยรุ่นขึ้นไป ช่วงเวลาในการดื่มคือตอนกลางคืน สถานที่ดื่มคือร้านอาหาร เหตุผลในการดื่ม คือ เพื่อการสังสรรค์กับเพื่อน เพื่อนร่วมงาน หรือคนรัก เพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน เพื่อช่วยคลายความทุกข์และความกังวลใจ ดื่มเพื่อลดความประหม่า สร้างความกล้า เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเข้าสังคม สานสัมพันธ์กับผู้อื่น ยุคสมัยที่ดื่มคือปัจจุบัน อีกทั้งราคาของโซจูนั้นก็ไม่แพง สามารถซื้อหาได้ง่าย และการดื่มสุราในสังคมเกาหลีนั้นไม่ใช่ความผิดบาป เป็นเรื่องปกติที่อยู่คู่กับการใช้ชีวิต คนทุกเพศและเกือบทุกวัยต่างก็ดื่ม และด้วยการนำเสนอที่ทำให้ดูเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่าย ซึ่งมีความแตกต่างจากสุราของประเทศไทย ที่โฆษณาส่วนมากจะเน้นกลุ่มเป้าหมายไปที่ผู้ใหญ่ทำงานขึ้นไป บ้างก็เป็นโฆษณาที่เข้าใจยาก หรือเป็นโฆษณาที่สื่อให้เห็นโทษของสุราซึ่งเน้นนำเสนอให้งดดื่มสุรามากกว่าจะสนับสนุนให้คนดื่ม ทั้งนี้เพราะคนไทยที่มองว่าการดื่มสุราเป็นสิ่งไม่ดี ให้โทษก่อให้เกิดผลเสียมากมาย

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า วัฒนธรรมเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ เป็นเสมือนสิ่งที่มีคุณนุษย์ในสังคมหนึ่งๆ ไปด้วยกัน การที่เราจะรู้จักและเข้าใจวัฒนธรรมได้ ก็ด้วยการตีความหมาย แปล หรือดึงเอาความหมายที่ซ่อนอยู่ในสัญลักษณ์ที่คนได้สร้างออกมา ซึ่งคลิฟฟอร์ด เกียร์ซได้กล่าวไว้ว่า “แนวคิดวัฒนธรรมที่ข้าพเจ้ายึดถือ บ่งชี้ถึงรูปแบบของความหมาย (pattern of meaning) ที่ได้รับสืบทอดกันมาในรูปของสัญลักษณ์ เป็นระบบของแนวคิดที่ได้รับสืบทอดกันมา (inherited conceptions) และแสดงออกในรูปของสัญลักษณ์ ซึ่งผู้คนใช้ในการติดต่อสื่อสาร เก็บรักษาไว้ และพัฒนา เพื่อสร้างเสริมความรู้เกี่ยวกับชีวิตและทัศนะที่มีต่อชีวิต” ซึ่งเมื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์การดื่มโซจูของชาวเกาหลีก็ทำให้ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การดื่มโซจูเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง ที่มีความหมายแอบแฝง มีการสืบทอดต่อกันมา และมีการแสดงออกตามที่ปรากฏในภาพยนตร์โฆษณา ทำให้เราสามารถรับรู้วัฒนธรรมของชาวเกาหลีได้ตามที่จะกล่าวในบทต่อไป

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์สามประการ ได้แก่ ศึกษาสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์เกี่ยวกับสุราเกาหลี ศึกษาวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีใต้ และศึกษาหาความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีใต้ที่สะท้อนผ่านสื่อโฆษณาโทรทัศน์นั้น ผู้วิจัยทำการศึกษาโดยการวิเคราะห์ภาพยนตร์ ภาพยนตร์โฆษณาโซจูยี่ห้อ “ซัมอีซิล (삼이슬)” และ “ซออึมชอรอม (처음처럼)” ที่ออกอากาศในช่วงเวลากลางคืนทางสถานีโทรทัศน์ KBS, SBS และ MBC ในปี พ.ศ. 2557 จำนวน 10 เรื่อง

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำสรุปผลการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์แต่ละข้อดังต่อไปนี้

1. ศึกษาสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์เกี่ยวกับสุราเกาหลี

ผู้วิจัยได้ศึกษาภาพยนตร์โฆษณาโซจูยี่ห้อ “ซัมอีซิล (삼이슬)” จำนวน 5 เรื่อง คือ “การปลอบใจที่ไร้จิตวิญญาณ” “จ่ายค่าเหล้า” “หัวหน้าแผนก” “ซังนัมจา” และ “blind date” ภาพยนตร์โฆษณาโซจูยี่ห้อ “ซออึมชอรอม (처음처럼)” จำนวน 5 เรื่อง คือ “ไปสาย” “คนโปร่งใส” “ร้านตัดผม” “ฮโยรินที่เปียกโชกในจินตนาการของยูคจูจวาน” และ “นุ่มละมุนเหมือนดื่มโซจูครั้งแรก – คู่รัก” ทำให้สรุปได้ว่า คนเกาหลีนั้นดื่มโซจูกันตั้งแต่วัยรุ่นขึ้นไป ช่วงเวลาในการดื่มคือตอนกลางคืน สถานที่ดื่มคือร้านอาหาร เหตุผลในการดื่ม คือ เพื่อการสังสรรค์กับเพื่อน เพื่อนร่วมงาน หรือคนรัก เพื่อผ่อนคลายความเครียดจากการทำงาน เพื่อช่วยคลายความทุกข์และความกังวลใจ ดื่มเพื่อลดความประหม่า สร้างความกล้า เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเข้าสังคม สานสัมพันธ์กับผู้อื่น ยุคสมัยที่ดื่มคือปัจจุบัน ราคาของโซจูนั้นไม่แพง สามารถซื้อหาได้ง่าย และการดื่มสุราในสังคมเกาหลีนั้นไม่ใช่ความผิดบาป เป็นเรื่องปกติที่อยู่คู่กับการใช้ชีวิต คนทุกเพศและเกือบทุกวัยต่างก็ดื่ม และด้วยการนำเสนอของสื่อโฆษณาก็ทำให้ดูเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่าย

2. ศึกษาวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีใต้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการดื่มสุราในสังคมเกาหลี ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าคนเกาหลีถือว่า การดื่มสุราเป็นสิ่งที่ควบคู่กับการดำเนินชีวิตมาช้านาน คนต่างวัยก็มีช่วงเวลาในการดื่มที่แตกต่างกัน ตามแนวคิด และการดื่มสุรานั้นมีแบบแผนปฏิบัติที่เคร่งครัด เน้นการแสดงความนอบน้อมต่อผู้ใหญ่ นอกจากนี้ชาวเกาหลียังใช้การดื่มสุราเพื่อกระชับความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ทั้งในครอบครัว เพื่อนฝูง หรือ เพื่อนร่วมงาน

3. ศึกษาหาความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีใต้ที่สะท้อนผ่านสื่อโฆษณาโทรทัศน์นั้น

จากการศึกษาสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์เกี่ยวกับสุราเกาหลีและวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลีใต้ ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การดื่มสุราของคนเกาหลีนั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่ควบคู่กับการดำเนินชีวิต โดยใช้สุราสร้างบรรยากาศให้รื่นเริงสุขสันต์ และการที่คนเกาหลีนิยมดื่มโซจูกันที่ร้านอาหารกับเพื่อน เพื่อนร่วมงาน หรือคนรัก มาจากวัฒนธรรมการดื่มที่เป็นการสังสรรค์ เข้าสู่สังคม เป็นการดื่มตามแบบแผนการที่เรียกว่า “ดื่มแบบเกาหลี” คือ ดื่มและนั่งสนทนากัน ไปเรื่อยๆ มีต่อร้านที่สองและสามในคืนเดียว และยังมีกรดื่มเนื่องในโอกาสอื่น คือ คลายความเครียด เสริมสร้างความกล้า ลดความประหม่า เพื่อให้สนิทกับฝ่ายตรงข้ามได้เร็วยิ่งขึ้น

วัฒนธรรมการดื่มของเกาหลีที่เห็น ได้ชัดจากโฆษณา คือ มักจะไปกันเป็นกลุ่ม เป็นหมู่คณะ และเมื่อดื่มผู้ใหญ่ ก็จะให้เกิดผู้ใหญ่ในที่นั้นมาก

4. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

เห็น ได้ชัดว่าวัฒนธรรมการดื่มของคนเกาหลีค่อนข้างคล้ายคลึงกับวัฒนธรรมการดื่มของคนไทย แต่สิ่งที่แตกต่าง คือ การดื่มสุราของคนเกาหลีนั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่ควบคู่กับการดำเนินชีวิต เป็นเรื่องปกติ ไม่ผิดบาป แต่การดื่มสุราของคนไทยนั้นถูกมองว่า แม้จะช่วยสร้างบรรยากาศให้รื่นเริง แต่เป็นสิ่งไม่ดี ผิดศีล ก่อให้เกิดผลเสียมากมาย สังเกตได้จากสื่อโฆษณาที่มีการนำเสนอที่แตกต่างกัน คือ โฆษณาสุราเกาหลีมีการเสนอเรื่องราวในชีวิตประจำวัน มีภาพการดื่มสุราที่เสนอในแนวสังสรรค์ นักแสดงและพิธีเซนต์เตอร์ก็เป็นศิลปินที่มีชื่อเสียง และมีหลายวัย แต่โฆษณาสุราไทยกลับนำเสนอในแง่ของผลเสีย เป็นการโฆษณาที่ไม่ได้เชิญชวนให้ดื่มแต่เป็นให้งดหรือเลิก บางโฆษณาที่ไม่ได้มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ ซึ่งการที่เรามองการดื่มสุราต่างกันเช่นนี้ เป็นผลจากสภาพสังคม วัฒนธรรม ความเชื่อ ที่ยึดถือกันมาตั้งแต่โบราณ

บรรณานุกรม

สื่อสิ่งพิมพ์

กาญจนา หงส์ทอง. **กิน เที่ยว เปรี้ยวที่เกาหลี**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุกส์ปด้าห์สำนักพิมพ์, 2548

ชลธาร วิศรุตวงศ์และคณะ. **การศึกษาเชิงเปรียบเทียบภาษีสู่รา: กรณีศึกษาประเทศไทย สิงคโปร์ฟิลิปปินส์**

เกาหลีออสเตรเลีย และประชาคมยุโรป. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)และ ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.), 2554

ดำรงค์ ฐานดี. **สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี**. พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับปรับปรุง). สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547

เบญจา ยอดดำเนิน-แอ๊ดติ๊กซ์ และกาญจนา ตั้งชลทิพย์. **การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ : การจัดการข้อมูล การ**

ตีความและการหาความหมาย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2552

อकिन รพีพัฒน์. **วัฒนธรรมคือความหมาย: ทฤษฎีและวิธีการของคลิฟฟอร์ด เกิร์ช**. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยา

สิรินทร (องค์การมหาชน), 2551

สื่อออนไลน์

กรมสรรพสามิต. **พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493**. 2493 เข้าถึงเมื่อ 28 สิงหาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

http://w9.excise.go.th/law/webpage/Excise_law_04_01_008.html

พฤษภา. **เหล้าเบียร์/โซจู วัฒนธรรมดื่มเหล้าของชาวเกาหลี**. 2554 เข้าถึงเมื่อ 30 สิงหาคม 2558. เข้าถึงได้

จาก <http://www.oknation.net/blog/mayjiw/2011/01/22/entry-2>

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. **พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**

พ.ศ. 2551. 2551 เข้าถึงเมื่อ 30 สิงหาคม 2558. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiantialcohol.com/law>

Alex E. venson. **บันทึกจากความทรงจำ**. 2556 เข้าถึงเมื่อ 31 สิงหาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

http://i-thumb.blogspot.com/2013/03/blog-post_16.html

Donghyun Kim. **한국과태국의술문화 - 술 좋아하는 두 나라**. 2558 เข้าถึงเมื่อ 30

สิงหาคม 2558 เข้าถึงได้จาก <http://thebridgesmagazine.com/contentkr.php?id=602>

firstsojtv. **처음처럼 | Happy Song: 지각편 by 장미여관(30초)**. 2557 เข้าถึงเมื่อ 20

กุมภาพันธ์ 2559 เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=ppW0G88dOyc>

firstsojtv. **처음처럼 | Happy Song: 투명인간편 by 장미여관 (30초)**. 2557 เข้าถึงเมื่อ 20

กุมภาพันธ์ 2559 เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=Ir6UsknCA08>

firstsojtv. **처음처럼 | Happy Song: 헤어숍편 by 장미여관(30초)**. 2557 เข้าถึงเมื่อ 20

กุมภาพันธ์ 2559 เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=rM2-eHXrgxU>

firstsojtv. **흠뻑 젖은 효린, 흔들리는 육중완 환상편A**. 2557 เข้าถึงเมื่อ 20

กุมภาพันธ์ 2559 เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=4xQ8w-nW9Mk>

firstsojtv. **[신민아 CF] 부드러운 소주의 처음, 처음처럼 - 연인편**. 2557

เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2559 เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=LvsB0WU7ZsU>

FONNYKONTHOY. **วัฒนธรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของชาวเกาหลี**. 2558 เข้าถึงเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2558

เข้าถึงได้จาก <https://fonnykonthoy.wordpress.com/2015/02/08/วัฒนธรรมการดื่มแอลกอฮอล์/>

HITEJINRO. 2014 **참이슬 신규 광고, 영혼없는 위로, 편 (30s)**. 2557 เข้าถึงเมื่อ 20

กุมภาพันธ์ 2559 เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=FB5gXuGWk3k>

HITEJINRO. 2014 **참이슬 신규 광고, 술값 계산, 편 (30s)**. 2557 เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์

2559 เข้าถึงได้จาก <https://www.youtube.com/watch?v=zsbSL-7GTfY>

HITEJINRO. **참이슬 술깨말 CF_부장편**. 2557 เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2559 เข้าถึงได้จาก

<https://www.youtube.com/watch?v=JmZ2VhPjLYk>

HITEJINRO. **참이슬 술깨말 CF_상남자**. 2557 เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2559 เข้าถึงได้จาก

<https://www.youtube.com/watch?v=ccoOXKHtewk>

HITEJINRO. **참이슬 술깨말 CF_소개팅**. 2557 เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2559 เข้าถึงได้จาก

<https://www.youtube.com/watch?v=Bw5SNZf3HFM>

Minbong. **มารยาทของคนเกาหลีที่ควรรู้**. 2556 เข้าถึงเมื่อ 10 เมษายน 2559 เข้าถึงได้จาก

http://seoulcafe2013.blogspot.com/2013/10/blog-post_25.html

Yimjsj T. **วัฒนธรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของคนเกาหลี 1**. 2555 เข้าถึงเมื่อ 30 สิงหาคม 2558. เข้าถึงได้จาก

<http://mykorean4life.blogspot.com/2013/03/1.html>

브랜딩리드. 소주, 소주회사, 소주브랜드. 2558 เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2559

เข้าถึงได้จาก <http://brandinglead.com/?p=1001>

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ นางสาวกษมาพิมล ถือสัจย์
ที่อยู่ 205 หมู่11 หมู่บ้านการ์เด็นโฮม1 ถนนคลังอาวุธ ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมือง
จังหวัดอุบลราชธานี 34000
เบอร์โทรศัพท์ 091-8329095

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมต้นจาก โรงเรียนอัสสัมชัญ อุบลราชธานี
ปี พ.ศ. 2555 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายจาก โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช
ปี พ.ศ. 2555 ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า นางสาวกษมาพิมล ถือสัตย์
 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี
 ชื่อสารนิพนธ์ ความหมายทางวัฒนธรรมของการดื่มสุราในสังคมเกาหลี
 ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. อัจฉรา รักษ์ยุติธรรม
 ที่อยู่ติดต่อได้หลังสำเร็จการศึกษา 205 หมู่ 11 หมู่บ้านการ์เด็น โสม 1 ถนนคลังอาวุธ ตำบลขามใหญ่

อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 34000

หมายเลขโทรศัพท์ 091-8329095

ลิขสิทธ์ของสารนิพนธ์อันนี้เป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดี โอนลิขสิทธ์มาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธ์ พ.ศ.2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธ์

ลงนามผู้โอน

(กษมาพิมล ถือสัตย์)

ลงนามผู้รับโอน

()

10 พฤษภาคม 2559

